

THÔNG TIN VỀ

BẠO LỰC GIỚI

Chuyên san số 05

Một cảnh trong phim “Phá vỡ im lặng” - bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Điệp Vân sản xuất”.

TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU VÀ ỨNG DỤNG KHOA HỌC VỀ GIỚI - GIA ĐÌNH - PHỤ NỮ VÀ VỊ THÀNH NIÊN (CSAGA)
TRUNG TÂM TƯ VẤN VÀ THÔNG TIN TƯ LIỆU VỀ BẠO LỰC GIỚI - CMRC

THÔNG TIN VỀ BẠO LỰC GIỚI

Chịu trách nhiệm nội dung
NGUYỄN VĂN ANH

Biên tập:
TS. Trịnh Thị Bích Liên

Địa chỉ:
Tầng 4, Tòa nhà Công ty
Cơ khí Điện, Điện tử, Tàu Thủy
Tổ 6, Phường Láng Thượng
Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại:
(84-4) 3775 9333
(84-4) 3756 9547

Fax:
(84-4) 3793 0297

Email: gbv@csaga.org.vn

Website:
www.thuviengbv.dovipnet.org.vn

Thiết kế và In ấn tại:
Công ty TNHH **T.E.A.M DP**
Tel: 04. 8585 2324

In 1.000 quyển khổ 21x29.7cm
Giấy phép số:
148-2010/CXB/244-05/GTVT

1. Mục đích

Thông tin bạo lực giới nhằm cung cấp những thông tin về thực trạng và chương trình can thiệp BLG tại các địa phương, đồng thời trao đổi, thảo luận về những vấn đề lí luận và thực tiễn trong việc phòng chống bạo lực giới.

Thông tin BLG công bố, giới thiệu những kết quả nghiên cứu mới về các vấn đề bạo lực giới và phương pháp phòng chống.

2. Nội dung:

Thông tin bạo lực giới được xây dựng dưới hình thức **Chuyên san**, với các chuyên mục sau:

- Điểm tin
- BLG nhìn từ thực tiễn
- Những câu chuyện chia sẻ
- Góc nhìn từ pháp luật
- Nghiên cứu mới

3. Phương thức phát hành

Ra 2 tháng/số. Mỗi số 1.000 bản
Phát hành tới tất cả các tỉnh thành trên toàn quốc. (Qua bưu điện, có thể liên hệ trực tiếp để nhận tạp chí)

4. Thể lệ nhận và sử dụng bản thảo:

Bản thảo gửi tới Ban biên tập:

- Là bản thảo gốc, chưa gửi đăng ở nơi khác hoặc in ở bất cứ ấn phẩm nào.
- Việc xuất bản phải được tất cả các cá nhân, tập thể tác giả hoặc lãnh đạo cơ quan, tổ chức nơi tác giả thực hiện công trình nghiên cứu đồng ý.
- Tác giả phải chịu trách nhiệm về nội dung bản thảo và nguồn các tài liệu trích dẫn.

Tất cả các bài đăng trên Thông tin về Bạo lực giới được bảo hộ theo Luật bản quyền. Việc in lại, phát hành dưới bất kỳ hình thức nào đều cần được sự đồng ý bằng văn bản của Ban biên tập.

Các quan điểm và ý kiến của bài tạp chí không nhất thiết phản ánh quan điểm của Ban biên tập.

Tài liệu tuyên truyền không kinh doanh

MỤC LỤC

LỜI BAN BIÊN TẬP

MỤC ĐIỂM TIN

Một số hoạt động phòng chống BLGD 7

BẠO LỰC GIỚI NHÌN TỪ THỰC TIỄN

Trao quyền cho phụ nữ 12

Những điều nên tránh khi hỗ trợ người bị bạo lực gia đình 17

"Tính dễ dàng tiếp cận" với sự hỗ trợ cho người bị bạo lực gia đình 21

Những vết thương khó lành 25

Những phí tổn của bạo lực trên cơ sở giới 28

NHỮNG CÂU CHUYỆN CHIA SẺ

Kinh nghiệm trong công tác phòng chống bạo lực gia đình tại huyện Yên Bình - Yên Bái 31

Alo 9386667 xin nghe! 34

Vài kinh nghiệm về tư vấn và hỗ trợ kinh tế cho nạn nhân bạo lực giới 38

Ghi nhận từ hội thảo chia sẻ kinh nghiệm tại Đà Nẵng 43

Chung tay phòng, chống Bạo lực gia đình

NGHIÊN CỨU MỚI

Đẩy mạnh truyền thông phòng chống BLGD trong sự tương tác cùng chương trình của VOV và VTV tại các địa phương 51

ĐƯỜNG DÂY TƯ VẤN DÀNH CHO NAM GIỚI

Đường dây nằm trong khuôn khổ dự án “Kêu gọi sự tham gia của nam giới trong việc phòng chống bạo lực gia đình”, do Trung tâm Csaga và Đại sứ quán Thụy Điển tại Việt Nam phối hợp thực hiện.

Đường dây tư vấn này sẽ hướng dẫn nam giới tìm ra cách giải quyết mâu thuẫn gia đình mà không dùng đến bạo lực.

Các chuyên gia tư vấn sẽ trực trên đường dây từ 8h sáng đến 9h tối tất cả các ngày trong tuần trừ ngày lễ và ngày chủ nhật. Ngoài ra bạn cũng có thể nghe những kiến thức có liên quan 24/24 thông qua một nhánh trả lời tự động của đường dây này.

Lời ban biên tập

Một vài năm gần đây, thay vì né tránh nói về thực trạng bạo lực gia đình, nhiều địa phương đã coi những hoạt động phòng chống bạo lực là thành tích của mình. Hầu như trong bản báo cáo nào của cơ sở, chúng ta cũng gặp những nhận định rằng nỗ lực của chính quyền, các ngành, các cấp đã khiến bạo lực gia đình giảm đi rõ rệt. Bằng chứng là những cặp vợ chồng trước đây thường xuyên đánh cãi, chửi nhau, giờ đã hoàn toàn yên ắng; địa phương không còn xảy ra vụ bạo lực gia đình nào nghiêm trọng phải viện đến vai trò của tòa án, công an ... Cách nhìn có phần phiến diện này đã tựa như những liều thuốc an thần khiến không ít các nhà hoạt động xã hội sa vào cảm nhận chủ quan trong khi thực tế bạo lực gia đình khắp các tỉnh thành trên cả nước, hàng ngày, hàng giờ vẫn diễn biến phức tạp.

Kết quả nghiên cứu mới đây nhất về Bạo lực Gia đình đối với phụ nữ ở Việt Nam, đã ghi nhận một con số báo động: 58 % phụ nữ Việt Nam cho biết đã từng là nạn nhân của ít nhất một hình thức bạo lực gia đình. Có lẽ những ai quan tâm tới công việc phòng chống bạo lực gia đình không thể không băn khoăn. Chúng ta đã nỗ lực rất nhiều, có những công việc đã được triển khai đúng hướng, vậy lí do nào khiến bạo lực gia đình vẫn tiếp tục gia tăng?

Tại nhiều địa phương hiện nay, biện pháp hòa giải vẫn được coi là “phương thuốc” chủ yếu để giải quyết bạo lực gia đình. Những lời khuyên theo kiểu: “Mỗi người bớt đi một tí, quay về cho con cái đỡ khổ”... “Một sự nhịn chín sự lành”... luôn được sử dụng như một phương châm cốt để xoa dịu, tìm sự êm thấm tạm thời, hoặc để hàn gắn, cứu vãn sự đổ vỡ theo quan niệm cổ truyền về tinh thần nhân ái, nhân văn .

Chúng ta quên mất một điều rằng bạo lực gia đình được sinh ra như một thực thể có cội nguồn, gốc rễ, muốn xóa bỏ một cách triệt để, phải xác định toàn bộ những nguồn gốc khiến bạo lực phát sinh. Cộng đồng chúng ta đã có sẵn nhiệt huyết và lòng quyết tâm, song phương cách giải quyết bạo lực gia đình, bảo vệ nạn nhân còn thiếu sự đúng đắn. Vì vậy hơn bao giờ hết, chúng ta cần được chia sẻ thêm những thông tin, kinh nghiệm từ nhiều góc độ khác nhau. Hy vọng những bài viết của các chuyên gia, các nhà hoạt động xã hội dành cho Tạp chí số này có thể ít nhiều bổ ích cho những ai quan tâm. Xin trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc.

Thay mặt ban biên tập

TRỊNH THỊ BÍCH LIÊN

HÃY GỌI CHO CHÚNG TÔI
[04] 3 775 9330

Miễn phí cước tư vấn

Cung cấp các thông tin bạo lực gia đình

Tư vấn và hỗ trợ nam giới cách giải quyết mâu thuẫn mà không dùng bạo lực

Kết nối với các chuyên gia và địa chỉ hỗ trợ khác

MỘT SỐ HOẠT ĐỘNG PHÒNG CHỐNG BLGD

Nguyễn Thị Thu Thị

I. CMRC VÀ NHỮNG HOẠT ĐỘNG CHIA SẺ KINH NGHIỆM HỖ TRỢ NGƯỜI BỊ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

Trong thời gian vừa qua, những người quan tâm và đang hoạt động trong lĩnh vực phòng chống bạo lực giới đã quen thuộc với Trung tâm tư vấn và thông tin tư liệu về bạo lực giới (CMRC) của CSAGA. Ngoài việc cung cấp thường xuyên các thông tin, tư liệu về bạo lực giới và các hoạt động phòng chống bạo lực giới, CMRC thường xuyên tổ chức những buổi hội thảo, những sự kiện nhằm nâng cao năng lực cho các cán bộ chính quyền và cán bộ xã hội giải quyết các trường hợp bị BLGD. Chúng tôi xin chia sẻ một vài hoạt động diễn ra trong thời gian gần đây:

1. Hội thảo “Chia sẻ kinh nghiệm truyền thông hỗ trợ người bị BLGD” tại Hà Nội

Thành viên tham gia hội thảo bao gồm gần 30 phóng viên, báo chí đến từ các cơ quan báo chí trên địa bàn Hà Nội. Đây là nhóm phóng viên báo chí rất tích cực tham gia công tác truyền thông về BLGD nói chung và hỗ trợ người bị BLGD nói riêng, như báo Phụ nữ Thủ đô, báo Tiền Phong, báo điện tử Dân trí, báo Tuổi trẻ, tạp chí Gia đình – trẻ em, truyền hình trẻ em.... Dù chỉ diễn ra trong nửa ngày 9/9/2010, nhưng những phóng viên báo chí có mặt hội thảo đã chia sẻ những kinh nghiệm hay, những bài học quý giá của mình khi truyền thông về BLGD và hỗ trợ người bị bạo lực.

Tại hội thảo, các phóng viên báo chí cũng thẳng thắn nhìn nhận một số vấn đề còn sai lệch khi truyền thông về BLGD, còn lên án, đổ lỗi cho người bị BLGD và “gỡ tội” cho người gây ra BL, còn mang nặng tính định kiến, quy kết, vẽ nên kết cục bi thương, không lối thoát của người bị BLGD, phản ánh chung chung, vô thưởng vô phạt, thiếu chính kiến và vô cảm, cũng như

chưa đề cập đến trách nhiệm của chính quyền địa phương... Các phóng viên tham gia hội thảo đều thống nhất quan điểm khi nói về những đặc thù riêng, những khó khăn khi truyền thông về BLGD, đặc biệt khi tiếp cận người bị bạo lực và kẻ gây bạo lực. Phóng viên báo Tiền Phong anh Minh Dương, anh chia sẻ tại hội thảo: “Khi đưa tin, bài về các vụ BLGD, phóng viên rất khó thu thập bằng chứng, tìm ra những dấu hiệu bạo lực trong quá khứ. Có những vụ việc khi tiếp cận được với người bị bạo lực, đã phỏng vấn, đã lên bài rồi thì hôm sau lại nhận được đề nghị xin thôi không đưa vụ việc lên báo chí nữa do nghĩ thương chồng, sợ nếu chồng có bị đi tù thì lại khổ”.

Một trong những nội dung thú vị của hội thảo là phần chia sẻ kinh nghiệm khi truyền thông về BLGD. Chị Diệu Linh, phóng viên báo Phụ nữ Thủ đô, đã chia sẻ những kinh nghiệm “làm việc với nỗi đau” của mình. Chị nói: “Khi bạn đưa tin về kinh tế, văn hóa..., bạn chỉ cần là người chứng kiến và viết lại thông tin theo các góc nhìn của mọi người. Nhưng người đưa tin về BLGD lại khác hẳn. Bạn phải làm việc với nỗi đau. Để khơi gợi được câu chuyện, bạn phải hiểu tâm lý của người bị bạo lực, gây dựng sự tin tưởng, hướng dẫn cho họ cách thức để thoát khỏi bạo lực, trợ giúp hoặc giới thiệu các địa chỉ trợ giúp cho họ. Bạn là một người bạn - là cứu cánh, là người mà người bị bạo lực đang bí chặt và trông đợi sự giúp đỡ. Nếu chỉ đến, phỏng vấn xong và đi, hết trách nhiệm thì bạn càng làm người bị bạo lực tuyệt vọng và quay lại vô ố cam chịu”.

Chị Diệu Linh cũng đã chia sẻ bí quyết nghề nghiệp của mình với các đồng nghiệp tham dự hội thảo, làm sao để tiếp cận và đặt câu hỏi phỏng vấn với người bị bạo lực và người gây bạo lực, cũng như nên khai thác những ý kiến của chính quyền địa phương, công an xã phường về trách nhiệm, về nhận thức và cam kết hành động nhằm định hướng, gây ảnh hưởng lớn đến thái độ của người dân. Chị Linh nhấn mạnh: “Để

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giúp đỡ người bị Bạo lực gia đình tại Hà Nội, 11/2010

MỤC ĐIỂM TIN

bài viết thuyết phục, nên dẫn lời những cán bộ chuyên môn, chia sẻ các kiến thức về giới, bạo lực giới”.

Trung tâm CMRC đã mời tới hội thảo 2 trường hợp BLGD đang cần sự trợ giúp của truyền thông báo chí nhằm giúp các phóng viên báo chí có thể cùng tham gia truyền thông hỗ trợ người bị BLGD. Sau khi lắng nghe cả hai câu chuyện này, các nhà báo cùng với nhóm cán bộ CMRC đã cùng thảo luận về đường hướng truyền thông để hỗ trợ cho hai trường hợp nói trên.

Tại hội thảo, CMRC cũng giới thiệu với các phóng viên báo chí cuốn “Truyền thông về bạo lực gia đình – sách hướng dẫn nhà báo và các chuyên gia trong lĩnh vực truyền thông”, đây là tài liệu vừa được CMRC dịch với mong muốn là một người bạn đắc lực, luôn song hành hỗ trợ cùng các nhà báo trong cuộc chiến phòng chống BLGD, hỗ trợ người bị bạo lực. Bạn đọc nếu quan tâm tới cuốn sách, có thể liên hệ với số điện thoại 04.3775. 9333 để xin tài liệu này miễn phí.

2. Chia sẻ kinh nghiệm hỗ trợ và giải quyết các trường hợp bị BLGD với các cán bộ xã hội, Hội LHPNTP. Đà Nẵng

Ngày 12/10/2010, Trung tâm CMRC đã phối hợp với Hội LHPNTP. Đà Nẵng tổ chức hội thảo “Chia sẻ kinh nghiệm hỗ trợ người bị BLGD”. Hội thảo nhằm chia sẻ kinh nghiệm tư vấn và giải quyết

các trường hợp bị bạo lực gia đình giữa các cán bộ Hội Phụ nữ tại địa phương, từ đó nhằm xây dựng các kinh nghiệm tốt và nhân rộng trên địa bàn cả nước.

Hội thảo thu hút 40 cán bộ Hội phụ nữ tại Đà Nẵng. Các chị đang là những người tiên phong trong công tác phòng chống BLGD, hỗ trợ người bị bạo lực tại các địa bàn dân cư của Đà Nẵng. Nhiều chị chia sẻ những khó khăn, vất vả, thậm chí cả việc nguy hiểm đến sức khỏe, tính mạng khi tham gia công tác hỗ trợ người bị BLGD. Các chị cũng đã nói đến những thành công của Đà Nẵng trong việc giải quyết tình trạng BLGD, với các mô hình 3 trong 1... Các cán bộ HPN đặc biệt nhấn mạnh vai trò quan trọng của chính quyền khi giải quyết các vụ BLGD, nhiều trường hợp, nhiều gia đình đã thay đổi tích cực qua sự kiện Bí thư Thành ủy Đà Nẵng gặp mặt 130 ông chống gây bạo lực với sự tham mưu của HLHPN thành phố.

Các thành viên tham dự hội thảo cũng đưa ra một số khó khăn về việc tổ chức các câu lạc bộ dành cho người bị bạo lực, bằng cách nào để tập hợp được người bị bạo lực thành các nhóm và tổ chức thành các nội dung sinh hoạt hấp dẫn, làm thế nào để sử dụng các phương pháp nghệ thuật vào các buổi truyền thông tại cộng đồng? ... Trong khoảng thời gian giới hạn của hội thảo, những khó khăn và mong đợi của các chị đã được nhóm cán bộ CMRC giải đáp và chia sẻ kinh nghiệm từ công việc thực tế. Đây là những hỗ trợ kỹ thuật mà CMRC có thể chia sẻ với các cán bộ xã hội nhằm giải quyết và hỗ trợ cho các trường hợp bị bạo lực gia đình. Nếu bạn cần những thông tin này, xin đừng ngần ngại liên hệ với chúng tôi.

II. CHIA SẺ KINH NGHIỆM HỖ TRỢ NGƯỜI BỊ BLGD VỚI CÔNG AN, CÁN BỘ XÃ HỘI TẠI CÁC HUYỆN VIỆT YÊN (TỈNH BẮC GIANG), HUYỆN TÂN LẠC (TỈNH HÒA BÌNH), THÀNH PHỐ ĐÀ NẴNG, VÀ HÀ NỘI

Nhóm cán bộ CSAGA đã có những ngày hoạt động tích cực và đầy ý nghĩa khi cùng anh Vincent Richer rong ruổi 4 tỉnh thành trong 4 ngày liên tiếp của tháng 11 vừa qua. Vì không có nhiều thời gian tại Việt Nam, nên từ ngày 9-12/11/2010, anh Vincent Richer, một cảnh sát Canada, có nhiều kinh nghiệm trong việc xây dựng các chính sách PCBLGD và trực tiếp tham gia hỗ trợ người bị BLGD, đã trực tiếp trao đổi, chia sẻ kinh nghiệm với một số công an, và cán bộ xã hội tại huyện Việt Yên (tỉnh Bắc Giang), huyện Tân Lạc (tỉnh Hòa Bình), thành phố Đà Nẵng, và Hà Nội.

Với kinh nghiệm của mình, Vincent cho biết rất nhiều thông tin thú vị và chuyên nghiệp trong công tác phòng chống bạo lực tại thành phố Montréal, Canada, từ những cam kết của thị trưởng thành phố và Giám đốc Sở Công an về công tác PCBLGD, xây dựng các kế hoạch hành động chung về chống BLGD, tới những chương trình đào tạo chuyên sâu cho cảnh sát làm công tác PCBLGD... Thực sự, đây là những thông tin hữu ích để các địa phương và các chương trình PCBLGD có thể học tập và áp dụng theo từng điều kiện của quốc gia mình.

Các tham dự viên tham dự hội thảo đặc biệt quan tâm tới quy trình thủ tục và bộ câu hỏi của cảnh sát thành phố Montréal mà anh Vincent đã chia sẻ tại hội thảo. Đây là bộ quy trình quy định chi tiết việc can thiệp của cảnh sát trong các vụ bạo lực gia đình, và hỗ trợ người bị bạo lực. Các bộ câu hỏi của cảnh sát Montréal giúp mô tả một cách chi tiết các nguy cơ làm chết người có thể xảy ra trường hợp bạo lực gia đình. Anh Vincent cũng chia sẻ thêm “những nguy cơ quan sát được này sẽ được cảnh sát đưa vào báo cáo từ những thông tin thu thập được từ phía nạn nhân và đối tượng tình nghi dựa trên những dấu hiệu quan sát được. Dựa vào quy trình can thiệp đặc biệt, các điều tra viên cũng thực hiện các cuộc điều tra về xâm hại tình dục xảy ra trong các vụ bạo lực gia đình”.

Qua sự hướng dẫn của anh Vincent tại 4 tỉnh và thành phố nói trên, 172 tham dự viên, trong đó có 53 cán bộ công an được học tập và chia sẻ kinh nghiệm về hỗ trợ người bị bạo lực gia đình.

Thú vị hơn nữa, các chiến sĩ công an tham dự hội thảo luôn được ưu tiên là những người thực hành sắm vai giải quyết các tình huống cụ thể và cùng rút ra những bài học kinh nghiệm cho công việc của mình. Một công an viên tại Tân Lạc, Hòa Bình đã chia sẻ thể này sau khi tham dự hội thảo: “Cách thu thập thông tin từ nạn nhân và đối tượng tình nghi của Canada thật hiệu quả. Tôi thấy được trang bị thêm kỹ năng xử lý khi gặp trường hợp tương tự xảy ra. Tôi thấy rất tâm đắc với bộ câu hỏi, khi giải quyết và tìm kiếm thông tin trong các vụ việc này nên sử dụng các câu hỏi mở”.

Sau khi tham dự hội thảo, rất nhiều mong đợi về việc làm thế nào để có được những khóa tập huấn chuyên sâu cho nhóm cán bộ công an và cán bộ xã hội về kỹ năng hỗ trợ người bị bạo lực gia đình, như tâm sự của một công an viên tại Đà Nẵng “Tôi sẽ đề xuất với các cấp lãnh đạo mở lớp đào tạo chuyên sâu cho cán bộ trực tiếp giải quyết BLGD”. Đây cũng là những trăn trở của nhóm cán bộ CSAGA và đại sứ quán Canada tại Việt Nam khi cùng tham gia tổ chức hoạt động này. Bởi thực sự, những người bị bạo lực gia đình bao giờ cũng tìm đến sự hỗ trợ đầu tiên của công an và cán bộ xã hội khi họ bị bạo lực. Có kiến thức, có kỹ năng, và có cả tấm lòng tận tụy, nhiệt tình, hệ thống hỗ trợ mới có thể trợ giúp tốt nhất người bị bạo lực và góp phần làm giảm thiểu BLGD.

III. KHAI TRƯƠNG PHÒNG TƯ VẤN CHO NGƯỜI BỊ BẠO LỰC GIA ĐÌNH MANG TÊN MỘT CÁN BỘ TẬN TÂM VỚI CÔNG TÁC PCBLGD

Ngày 1/12/2010, phòng tư vấn cho phụ nữ và trẻ em đã được khai trương tại Ngôi nhà Bình yên, nhà tạm lánh cho những phụ nữ bị bạo lực. Phòng tư vấn được lấy tên là “Phòng Jenny” để tưởng nhớ đến chị Jenny, một cán bộ của tổ chức Phòng chống tội phạm của Liên hiệp quốc tại Việt Nam. Chị Jenny là một cán bộ trẻ, rất tận tâm với công tác PCBLGD và hỗ trợ phụ nữ bị BLGD tại Việt Nam, đã qua đời đột ngột tại Việt Nam vào năm ngoái. Một số đồng nghiệp, bạn bè và người

thân của chị Jenny đã tham gia khai trương phòng tư vấn và tưởng nhớ đến chị.

Ý tưởng xây dựng Phòng Jenny được xuất phát từ nhóm cán bộ Trung tâm Phụ nữ và Phát triển (CWD). Xuất phát từ thực tế hoạt động tại Ngôi nhà Bình yên, hiện còn đang thiếu phòng tư vấn cho phụ nữ và trẻ em khi họ đến tạm lánh tại đây. Với đặc thù tâm lý và hoàn cảnh của những phụ nữ và trẻ em đến với Ngôi nhà Bình yên, họ cần một nơi yên tĩnh và an toàn, ấm áp để tư vấn và trị liệu tâm lý. CWD đã chia sẻ ý tưởng này với một số bạn bè, đồng nghiệp và đã nhận được sự hưởng ứng, ủng hộ và quyên góp bằng vật chất, bằng tiền để sửa chữa, xây dựng và trang trí Phòng Jenny từ phòng áp mái của tòa nhà.

Với công sức và sự đóng góp ấy, hiện nay, Phòng Jenny đã đủ tiêu chuẩn để trở thành một phòng tư vấn và trị liệu tâm lý chuyên nghiệp. Phòng Jenny chia làm 2 khu riêng biệt, một khu tư vấn

dành cho phụ nữ, các bà mẹ khi họ đến tạm lánh ở đây. Và một khu khác dành cho trẻ em, nơi đây, các em được tư vấn, trị liệu và sử dụng các công cụ để vui chơi. Các cán bộ xã hội của Ngôi nhà Bình yên đã dành nhiều thời gian để trang trí, sắp xếp tạo một không gian ấm áp, an toàn cho bất cứ ai khi bước vào căn phòng này.

Bà Nguyễn Thị Tuyết, giám đốc Trung tâm Phụ nữ và Phát triển đã chia sẻ trong buổi khai trương: “Trước đây, căn phòng này trống rỗng và không sử dụng được nhưng bây giờ, nó trở thành một căn phòng tư vấn và trị liệu tâm lý, nơi chúng tôi có thể mang lại hi vọng mới cho những người phụ nữ và trẻ em bị bạo lực gia đình đến với Ngôi nhà Bình yên. Đây là nơi chúng tôi có thể làm việc trong một bầu không khí an toàn và chuyên nghiệp. Chúng tôi, các nhân viên xã hội của Ngôi nhà Bình yên và những người phụ nữ và trẻ em tạm lánh tại đây rất hạnh phúc và cảm ơn sự hỗ trợ mà chúng tôi đã nhận được”.

Các vị khách thăm quan phòng Jenny – phòng tư vấn dành cho phụ nữ

Thăm quan Phòng Jenny – phòng tư vấn và trị liệu cho trẻ em

Truyền thông “Vi bình đẳng và hạnh phúc cho mọi người” tại phường Giảng Võ, Hà Nội

BẠO LỰC GIỚI NHÌN TỪ THỰC TIỄN

TRAO QUYỀN

CHO PHỤ NỮ

Nguyễn Thị Diệu Linh (Phóng viên- Báo phụ nữ thủ đô)

Sau hơn 3 năm hoạt động, Ngôi nhà Bình yên (NNBY) đã và đang có những hỗ trợ thiết thực cho những phụ nữ - trẻ em bị bạo lực gia đình. Để có được những thành quả bước đầu, cán bộ và nhân viên ở đây đã trải qua không ít những khó khăn, vất vả cùng bao nỗi niềm mà người ngoài cuộc không dễ gì nhận thấy. Dưới đây là chia sẻ của bà Lê Thị Phương Thúy - Trưởng phòng Tư vấn và hỗ trợ phát triển, Quản lý Nhà hỗ trợ về công việc can thiệp, hỗ trợ những người bị bạo lực.

- Không ít ý kiến cho rằng, phụ nữ bị bạo lực ngày càng yếu thế và “cùng đường” hơn khi phải chạy ra khỏi ngôi nhà của mình. Chị nghĩ sao về điều này?

- Mọi người cần hiểu rằng phải ngăn chặn bạo lực gia đình (BLGD) trước khi nó xảy ra, nhưng khi đã xảy ra thì nạn nhân cần kịp thời được can thiệp để tránh bạo lực gia tăng. Tuy nhiên, không phải lúc nào người phụ nữ cũng có thể tìm được nơi hỗ trợ cần thiết, họ cũng chưa chuẩn bị được tâm lý và kỹ năng đối phó với bạo lực. Trong trường hợp đó, việc chạy ngay đến một địa chỉ tin cậy để đảm bảo an toàn

và tìm kiếm sự giúp đỡ là cách tốt nhất để sau này chị em có thể tự tin tái hòa nhập.

- Tâm lý chung của người bị BLGD là như thế nào?

- Họ đều giống nhau ở một điểm là cố gắng cam chịu, nhẫn nhục với hy vọng rồi mọi chuyện sẽ qua đi, sợ thay đổi, sợ các con không được sống cùng cả cha mẹ và nhiều lý do khác. Sự nhẫn nhục, chịu đựng thường cố duy trì cho đến khi sự an toàn tính mạng của họ và các con có nguy cơ bị đe dọa và áp lực tinh thần nặng nề đến mức không thể chịu đựng được, mọi cố gắng của cá nhân để tự giải quyết không mang lại hiệu quả họ mới tìm tới NNBY. Họ không mấy tin tưởng vào sự giúp đỡ từ phía chính quyền.

- Đến với NNBY thì người bị bạo lực được hưởng sự trợ giúp gì?

- Tất cả mọi sự trợ giúp của NNBY đối với người bị bạo lực đều nhằm một mục đích giúp cho chị em tìm thấy sức mạnh bản thân, tự tin, độc lập hơn trong cuộc sống và chuẩn bị cho mình cùng các con kế hoạch hồi gia bền vững. Với những kiến thức, kỹ năng mà họ có được từ NNBY, không những chị em có thể tự

giúp mình mà còn giúp được người khác khi họ lâm vào hoàn cảnh tương tự. Người bị bạo lực không chỉ có một nơi ăn ở mà hơn thế danh dự của họ sẽ được bảo toàn. Điều này là rất quan trọng vì rất nhiều trường hợp khi họ phải rời khỏi gia đình thì lại bị người gây bạo lực, thậm chí họ hàng hoặc chính quyền cho rằng họ bỏ nhà theo người đàn ông khác.

NNBY là Nhà tạm lánh của Hội LHPNVN, tổ chức cao nhất bảo vệ quyền lợi cho chị em phụ nữ hoạt động dựa vào Luật pháp của Việt Nam. Vào đến NNBY, người bị bạo lực sẽ được đưa đi bệnh viện khám và điều trị những tổn thương do hành vi bạo lực gây ra (nếu vết thương vẫn chưa được chữa trị, chưa lành). Tại nhà hỗ trợ, họ sẽ được nhân viên xã hội và quản gia quan tâm chăm sóc đặc biệt cho đến khi lành lặn. Họ còn nhận được sự chia sẻ, giúp đỡ từ những chị em khác trong NNBY. Thái độ chấp nhận, cảm thông và tôn trọng của nhân viên và những người cùng cảnh ngộ sẽ mau chóng giúp người bị bạo lực bình tĩnh và cân bằng trở lại. Đối với những người bị tổn thương về tâm lý, có những biểu hiện rối nhiễu nặng nhân viên xã hội sẽ đưa đi bệnh viện chuyên khoa tâm thần để khám và chữa trị.

- Con đường trở về của những người chạy đến NNBY như thế nào?

- Cũng còn gặp không ít trở ngại, nó phụ thuộc vào cá nhân người bị bạo lực, vào thái độ của gia đình, của cộng đồng, của chính quyền địa phương và của gia đình, người thân. Tuy nhiên với sự phối hợp chặt chẽ giữa NNBY với chính quyền và nhất là với hệ thống Hội phụ nữ các cấp thì vấn đề này cũng không phải là quá khó khăn. Bằng chứng là trong 3 năm qua một số chị em hồi gia đã hàn gắn được mối quan hệ với chồng và có được một cuộc sống ổn định hạnh phúc; một số quay về và có thể vẫn gặp những mâu thuẫn nhưng họ đã biết cách tự giải quyết vấn đề của mình không để xảy ra tình trạng bạo

lực; Một số vẫn có thể bị tái bạo lực nhưng không đe dọa đến sự an toàn tính mạng; Một số buộc phải chọn giải pháp ly hôn và đã ly hôn an toàn và một số ít vẫn tiếp tục bị bạo lực vì chưa biết giải quyết thế nào. Tóm lại cho dù thế nào thì sau khi rời NNBY ít nhất thì người bị bạo lực cũng biết mình phải làm gì khi bị đánh và hiểu hành vi bạo lực là vi phạm pháp luật và họ có quyền yêu cầu chính quyền giúp đỡ giải quyết không để xảy ra hậu quả xấu.

- Để chị em có thể trở về yên bình, NNBY đã chuẩn bị cho chị em những hành trang gì?

- Ngay từ buổi đầu, chúng tôi đã tư vấn, cung cấp thông tin, chia sẻ để tìm giải pháp cho người bị bạo lực để chị em yên tâm, tin tưởng hợp tác, cùng nhau

lên kế hoạch và thực hiện từng bước theo kế hoạch để giải quyết đến những vấn đề liên quan đến họ và gia đình họ để giúp họ sau này có thể tái hòa nhập cộng đồng một cách bền vững. Các vấn đề pháp lý của chị em cũng được tiến hành giải quyết nhanh chóng. Họ sẽ được tư vấn và hướng dẫn về các thủ tục pháp lý như: quy trình giải quyết vấn đề BLGD, bảo vệ quyền trẻ em, thủ tục ly hôn (nếu cần),... và làm đơn gửi đến các cơ quan có trách nhiệm. Trung tâm cũng sẽ gửi công văn về địa phương thông báo về việc nạn nhân bị BLGD và vào tạm lánh tại NNBY. Việc này mang lại hiệu quả rất tích cực khiến việc phối hợp giữa NNBY và chính quyền địa phương, cơ quan công an trong việc hỗ trợ, giải quyết vấn đề của người bị bạo lực được nhanh chóng thực hiện đúng pháp luật.

Việc cung cấp thông tin, nâng cao nhận thức đặc biệt nâng cao hiểu biết về pháp luật (quyền con người, quyền phụ nữ, quyền trẻ em và các luật Dân sự, luật Hôn nhân gia đình, Phòng chống BLGD,...) và các kỹ năng sống, kỹ năng quản lý kinh tế, kỹ năng tự bảo vệ an toàn cho mình và các con của người bị bạo lực là điều không thể thiếu. Việc này được thực hiện thường xuyên tại NNBY qua các buổi sinh hoạt tập thể, thảo luận nhóm, các buổi tập huấn, các buổi tư vấn cá nhân và tư vấn nhóm, vui chơi giải trí nhằm giúp họ khám phá sức mạnh bản thân, tăng thêm quyền năng cho họ để họ có

thể tự giải quyết các vấn đề của mình một cách độc lập và chủ động.

- Không ít trường hợp chạy đến NNBY trở về lại tiếp tục bị bạo lực, theo bà, muốn hạn chế triệt để bạo lực, chị em cần một “vũ khí” gì hữu hiệu hơn?

- Việc có một công việc, có thu nhập ổn định, độc lập không bị phụ thuộc về kinh tế là điều vô cùng quan trọng giúp hạn chế hành vi BLGD và người phụ nữ dễ dàng hơn trong việc ra quyết định khi mâu thuẫn trở nên trầm trọng khó hàn gắn. Vì thế, NNBY cũng rất quan tâm đến việc giúp đỡ người bị bạo lực để họ có thể độc lập về kinh tế bằng việc hỗ trợ một phần kinh phí lập nghiệp hay cho họ tham dự một khóa đào tạo nghề. Chị em sau khi học nghề sẽ được tạo điều kiện tìm việc làm phù hợp. Sau khi rời NNBY, chúng tôi vẫn tiếp tục có các hỗ trợ thông qua hoạt động theo dõi hồi gia từ 18 -24 tháng. Chị em sẽ an tâm hơn, tự tin hơn và cảm thấy mình vẫn được bảo vệ, được giúp đỡ bởi trong thực tế, nhiều người bị bạo lực vẫn có nhu cầu được chia sẻ, tư vấn vì có các vấn đề mới nảy sinh. Kể cả nếu không có hoạt động theo dõi hồi gia, một số chị em khác vẫn muốn được thỉnh thoảng về thăm lại NNBY hoặc tham gia các hoạt động tập thể nếu có dịp.

- Hiện nay, mô hình NNBY đang gặp khó khăn gì?

- NNBY đang gặp khó khăn về sự quá tải, không chỉ thiếu chỗ ở cho nạn nhân mà còn quá thiếu cán bộ chuyên môn: với 4 nhân viên xã hội, đôi khi phải hỗ trợ tới trên 20 -30 trường hợp. Bên cạnh đó, sự hợp tác, sự vào cuộc của một số địa phương có người bị bạo lực còn chậm và đôi khi thiếu tích cực: không cung cấp, xác nhận thông tin; phê bình, chỉ trích người phụ nữ bị bạo lực “dám gửi đơn vượt cấp”... thậm chí chưa biết tới trách nhiệm phải giải quyết vụ việc bạo

lực gia đình đã được quy định trong luật...

Về phía người bị bạo lực, một số người cũng chưa có thái độ hợp tác thực sự tích cực, một số khác không dám thừa nhận mình bị bạo lực và đưa ra yêu cầu, đề nghị giúp đỡ, thậm chí họ không giữ vững quan điểm khi đã đưa vụ việc công khai. Rất ít PN dám tự mình tìm đến NNBY mà đều thông qua sự giới thiệu của các ban ngành như Hội PN, cơ sở Y tế....

Sau hơn 03 năm hoạt động, cho đến nay NNBY đã và đang hỗ trợ cho 211 người (125 người lớn và 86 trẻ em). Độ tuổi của nạn nhân hầu hết nằm trong độ tuổi từ 30- 50 tuổi, người cao tuổi nhất là 76 tuổi, trình độ của họ cũng đa dạng, từ Đại học đến mù chữ. Hầu như nạn nhân nào cũng bị cùng lúc nhiều loại bạo lực (thể chất, kinh tế, tình dục, tinh thần).

NHỮNG RÀO CẢN TRONG VIỆC HỖ TRỢ NGƯỜI BỊ BẠO LỰC

Thứ nhất: Cơ bản nhất vẫn là nhận thức của xã hội, của cộng đồng, của cá nhân về vấn đề BLGD. Chừng nào mọi người (đặc biệt là cán bộ địa phương) vẫn còn coi đó là việc riêng của mỗi gia đình thì việc thi hành luật Phòng chống BLGD còn lâu mới phát huy tác dụng. Đó là chưa kể hiểu biết về luật của người dân còn rất hạn chế, nạn nhân không ý thức được “quyền” của mình.

Thứ hai: Việc chính bản thân nạn nhân bị bạo lực phải có đơn yêu cầu khiến nhiều người ngại mang tiếng tố cáo chồng và sợ sẽ bị bạo lực nhiều hơn vì dám tố cáo chồng. Trong khi đó, những thông tin về hành vi bạo lực do những người khác cung cấp lại không được quan tâm.

Thứ ba: Quy định chỉ xử lý hình sự người gây bạo lực dựa vào con số 10% thương tích gây khó khăn cho cả nạn nhân và người xử lý. Rất nhiều nạn nhân ở tất cả các địa phương khi trình báo vấn đề mình bị bạo lực vẫn nhận được câu trả lời: “Chị cứ về đi, khi nào có đổ máu chúng tôi sẽ tới chứ bây giờ chúng tôi không thể xử lý gì được”, tình hình này khiến nạn nhân không biết phải tìm kiếm sự giúp đỡ ở đâu. Đây là một trong những lý do căn bản buộc nạn nhân phải cam chịu. Việc đưa người gây bạo lực đi cải tạo tập trung không hề đơn giản cả về phía chính quyền lẫn về phía nạn nhân.

Thứ tư: Trình độ, nhận thức, kỹ năng còn hạn chế của các thành viên tổ hòa giải tại địa phương nên không tìm thấy và giải quyết được những nguyên nhân cơ bản của mâu thuẫn dẫn đến tình trạng nạn nhân bị bạo lực kéo dài.

Thứ năm: Khi nạn nhân thực sự bế tắc vì không thể tự giải quyết hay tìm kiếm sự giúp đỡ ở chính quyền địa phương phải rời bỏ gia đình tìm đến NNBY thì khi quay về họ lại bị chính cán bộ địa phương chỉ trích nặng nề vì “Dám vượt cấp làm ảnh hưởng đến uy tín, thành tích của địa phương”.

Thứ sáu: Thiếu các cơ sở trợ giúp nạn nhân trong tình huống khẩn cấp tại cộng đồng.

CẦN SỰ CHUNG TAY CỦA NHIỀU NGƯỜI

Về phía người gây bạo lực, khó khăn lớn nhất cũng là vấn đề nhận thức của người gây bạo lực. Họ cho rằng mình có quyền “đay” vợ khi họ không bằng lòng. Họ thường đổ lỗi cho người vợ khi mâu thuẫn xảy ra. Cái “tôi” của họ quá cao nên khi người vợ phải tìm kiếm sự giúp đỡ ở bên ngoài thì họ lại lấy cớ rằng vợ “dám nói xấu chồng” và họ lại có thêm một lý do nữa để tiếp tục đánh vợ. Bên cạnh đó, người gây bạo lực còn hiểu không để gì xử lý hình sự với họ vì nạn nhân phải có thương tích trên 10%. Với khung xử phạt hành chính là ký cam kết không tái phạm thì hầu như người gây bạo lực nào cũng sẵn sàng ký cam kết nhưng việc họ có thực hiện cam kết hay không lại là một vấn đề khác rất khó kiểm soát.

Về phía chính quyền: Việc xử lý hành vi bạo lực cũng rất khó vì không phải nạn nhân nào cũng dám viết đơn trình báo chính quyền và vấn đề BLGD cũng không phải chỉ xảy ra một lần mà thường là rất nhiều lần. Việc xử lý hành chính hay yêu cầu người gây bạo lực viết cam kết không mang lại hiệu quả như mong muốn vì thực ra chỉ là giải quyết phần ngọn của vấn đề. Nguyên nhân chính gây ra bạo lực không được tìm ra và giải quyết vì công tác hòa giải tại địa phương chỉ giới hạn ở những lời khuyên chung chung: “Cả hai mỗi người bớt đi một tí quay về cho con cái đỡ khổ...” trong khi mâu thuẫn bao giờ cũng có nguyên nhân từ nhiều phía. Thêm một khó khăn nữa là giữa người gây bạo lực và cán bộ chính quyền địa phương hay có những mối quan hệ thân quen nên việc xử lý thường xuê xoa cho qua, bạo lực càng có cơ hội leo thang.

Trên thực tế, để giải quyết thành công một vụ việc bạo lực gia đình trên tinh thần xây dựng và bảo đảm quyền cho phụ nữ, trẻ em, chúng tôi thấy sự vào cuộc đồng bộ của các cấp, các ngành là không thể thiếu. NNBY không thể đạt được mục tiêu là bảo vệ, hỗ trợ người phụ nữ tự tin, độc lập tái hồi gia bền vững nếu không có sự tham gia, vào cuộc của các cấp, các ngành, đặc biệt nơi có vụ việc bạo lực phát sinh. Và chúng tôi biết đây là một công việc khó và đòi hỏi nhiều sự hy sinh của mỗi nhân viên tham gia công việc này.

(Theo bà Lê Thị Ngọc Bích – Cán bộ Phòng Tham vấn NNBY)

NHỮNG ĐIỀU NÊN TRÁNH

KHI HỖ TRỢ NGƯỜI BỊ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

(Lưu ý với cán bộ truyền thông và cán bộ xã hội)

*_T.S. Trịnh Thị Bích Liên_*

Bảo vệ và giúp đỡ người bị bạo lực gia đình (BLGD) là trách nhiệm chung của toàn xã hội, trong đó không thể không kể đến những vai trò tác động đặc biệt quan trọng của các cán bộ xã hội và cán bộ truyền thông. Dưới đây là một số điều dành cho những ai quan tâm tới hiệu quả của công tác hỗ trợ vì sự an toàn cho người bị bạo lực.

AV TRONG CÔNG TÁC HỖ TRỢ CAN THIỆP:

1. Luật pháp không phải là công cụ duy nhất để giải quyết BLGD

Luật pháp về phòng chống BLGD là những căn cứ pháp lý giúp cho việc giải quyết BLGD trở nên hữu hiệu hơn. Tuy nhiên, việc thụ động trông chờ sức mạnh của quyền lực, ý lại vai trò của luật pháp là nguy cơ khiến bạo lực kéo dài và ngày càng thêm trầm trọng. Một số địa phương, các vụ BLGD chỉ được xử lý khi thuộc các khung quy định trong các điều khoản của các bộ luật liên quan. Điều này dẫn tới tình trạng phần lớn các vụ bạo lực gia đình ngấm ngấm, dữ dội xảy ra đằng sau cánh cửa, bên trong phòng ngủ không được nhận diện và hỗ trợ giải quyết. Nạn nhân cũng như người gây bạo lực ngày càng bị cuốn vào vòng xoáy của chu kì BLGD.

2. Không nên đánh đồng BLGD và mâu thuẫn gia đình để bình thường hóa theo hướng chấp nhận, bỏ qua

Mâu thuẫn gia đình xảy ra nếu được giải quyết ổn thỏa sẽ tránh được những xung đột dẫn tới BLGD. Tuy nhiên, không phải khi nào BLGD cũng bắt nguồn từ những mâu thuẫn trong gia đình. Yếu tố thúc đẩy cho việc sử dụng bạo lực để giải quyết xung đột trong gia đình chính là sự lạm quyền để

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"- bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Diệp Vân sản xuất

khẳng định hoặc khôi phục vị thế vốn có của một thành viên (thường là đàn ông). Vì vậy, nếu chỉ xem xét, giải quyết BLGD dưới góc độ thương lượng, hòa giải mâu thuẫn, cán bộ hỗ trợ sẽ dễ xử lý theo xu hướng tập trung khắc phục "phần ngọn" của vấn đề. Nghĩa là đặt người bị bạo lực vào thế buộc phải nhẫn nhịn, chịu đựng, chấp nhận hoặc bỏ qua cho những hành vi bạo lực. Người gây bạo lực không được tác động tích cực nên dễ tìm kiếm những hành vi bạo lực "leo thang".

3. Tránh biến việc tìm hiểu nguyên nhân của BLGD thành quá trình điều tra về hành vi của người bị bạo lực

Tránh bắt đầu bằng các câu hỏi vì sao BLGD xảy ra hoặc người bị bạo lực đã làm gì khiến bạo lực xảy ra... Những câu hỏi như vậy luôn hàm ý chất vấn, truy bức, cho rằng người bị bạo lực đã làm gì đó không đúng khiến người gây bạo lực có lý do chính đáng trong việc phạm tội BLGD. Người bị bạo lực có thể rơi vào tình trạng mặc cảm, tự ti hoặc bất bình mà không hợp tác với cán bộ hỗ trợ. Sẽ tốt hơn nhiều nếu người tìm hiểu thông tin bắt đầu bằng sự quan tâm tới cảm xúc, suy

nghĩ của người trong cuộc. Sau đó có thể làm rõ nguyên nhân của sự việc bằng cách hướng người bị bạo lực nhìn nhận chính xác về mục đích của người gây ra những hành vi bạo lực. Ví dụ: Anh ta gây BLGD để làm gì? - để ép buộc, để đe dọa, để hả giận, để được phục thù, để được làm theo ý muốn cá nhân...

4. Không gây áp lực về danh dự

Tâm lý của người bị bạo lực gia đình luôn lo lắng câu chuyện của họ được nói ra, nhiều người biết đến sẽ tổn hại tới danh dự của cá nhân, gia đình, dòng tộc... Vì vậy, trong quá trình hỗ trợ giải quyết BLGD, cán bộ xã hội không nên đề cao vấn đề bảo toàn danh dự như là mục đích chính. Đặc biệt, song song với nguyên tắc bí mật thông tin, người hỗ trợ cần giúp nạn nhân hiểu việc giữ danh dự cho gia đình là trách nhiệm của mọi thành viên, trong đó vai trò quan trọng thuộc về người gây bạo lực.

5. Thúc ép người bị bạo lực nói ra câu chuyện của họ sẽ không bao giờ hiểu được sự thật

Mọi sự bức xúc, nôn nóng tìm hiểu thông tin đều khiến người hỗ trợ không có được kết quả như mong muốn. Nếu người bị BLGD chưa tự nguyện nói ra hoặc chưa muốn thừa nhận sự thật, cán bộ hỗ trợ cần kiên nhẫn tác động. Chỉ khi nào nạn nhân của BLGD hiểu sự giấu giếm là nguy hiểm và sẵn sàng chia sẻ, giải bày câu chuyện của họ, khi ấy thông tin thu được mới thực sự hữu ích.

6. Những hứa hẹn thiếu cơ sở sẽ gây mất niềm tin

Việc đưa ra những thông tin về sự quan tâm, giúp đỡ từ nhiều phía nhằm trấn an, tạo niềm tin cho người bị BLGD rằng họ không hề đơn độc là cần thiết, tuy nhiên, người hỗ trợ không nên lạm dụng lời hứa. Những hứa hẹn không thực hiện được sẽ khiến người trong cuộc thất vọng, mất lòng tin. Thậm chí ngay cả những hứa hẹn được thực hiện cũng dễ gây cho người bị bạo lực tâm lý trông chờ, phụ thuộc, đánh mất khả năng tự quyết.

7. Không đánh giá, phán xét, quy kết hoặc áp đặt chính kiến, giải pháp

Những đánh giá, phán xét chủ quan của người hỗ trợ thường gây cho người bị bạo lực rất nhiều trạng thái tâm lý tiêu cực, nhất là khi người bị bạo lực đang trong cơn khủng hoảng, không đủ khả năng tự nhìn nhận vấn đề của mình. Để tránh cho họ sự ngộ nhận, hoang mang, mất phương hướng, cán bộ hỗ trợ cần giúp người bị bạo lực tỉnh táo xem xét sự việc và lựa chọn những giải pháp thích hợp. Việc áp đặt chính kiến, giải pháp có thể dẫn đến những hậu quả bất lợi, thậm chí nguy hiểm cho người bị bạo lực.

8. Tránh những hình thức hỗ trợ gây mất an toàn cho người bị bạo lực

Đảm bảo an toàn cho người bị bạo lực và những người thân của họ là nguyên tắc quan trọng nhất trong việc phòng chống BLGD. Trong đó, người hỗ trợ cần lưu ý: không làm lộ những thông tin riêng tư, nhạy cảm; tránh những hình thức hỗ trợ người bị bạo lực gây nghi ngờ, hiểu lầm hoặc căng thẳng, ức chế cho người gây bạo lực; Trong trường hợp cần thiết, cần bố trí nơi tạm lánh an toàn cho người bị bạo lực, đồng thời phối hợp với các ban ngành chức năng ngăn chặn những hành vi tiêu cực mà người gây bạo lực có thể thực hiện.

B/ ĐỐI VỚI CÔNG TÁC TRUYỀN THÔNG VỀ VẤN ĐỀ BLGD:

1. Tránh củng cố khuôn mẫu, định kiến giới và thể hiện cách nhìn nhận thiếu công bằng

Nguyên nhân sâu xa của BLGD là tình trạng bất bình đẳng giới. Định kiến giới được xem như những cội rễ duy trì, nuôi dưỡng sự bất công. Do vậy, trong các sản phẩm truyền thông, cần tránh lý giải theo kiểu: phụ nữ bị bạo lực vì không khéo chiều chồng, vụng nuôi con, không chung thủy hoặc lẩn lớt, cãi lại chồng.... Tương tự, cách thông tin khẳng định vai trò trụ cột của đàn ông trong gia đình như: lo kiếm tiền, quyết định những việc lớn, sắp đặt trật tự kỉ cương... cũng cần loại bỏ. Sự thiếu công bằng trong cách nhìn nhận về vai trò, vị thế của phụ nữ và đàn ông sẽ gây bất lợi cho cả hai giới, nhất là khi các sản phẩm truyền thông hướng tới mục tiêu bảo vệ quyền cho người bị BLGD.

2. Không tập trung vào mô tả hành vi hoặc sử dụng ngôn ngữ đổ lỗi cho người bị bạo lực

Những nhận xét theo kiểu: "Chắc phải có lý do gì đó thì anh ấy mới đánh vợ" hoặc những câu hỏi theo cách ngụ ý nghi ngờ, đổ lỗi như: "cô ấy đã làm gì khiến chồng hành hạ?"... đều là những thông tin mang tính định kiến, gây bất lợi cho người phụ nữ bị bạo lực. Đặc biệt, việc nêu ra các hành vi của người bị bạo lực như: nói nhiều, đi làm về muộn, cấm "yêu"... sẽ tạo nên một lô gic hết sức tự nhiên để biện hộ, giảm lỗi cho người gây bạo lực.

Sẽ là chính xác hơn nếu tập trung vào hành vi của người gây bạo lực và chú trọng vào việc cộng đồng của chúng ta đã yêu cầu người gây bạo lực phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình như thế nào. Thay vì hỏi: "Tại sao cô ấy ở lại, sống chung với bạo lực?", hãy hỏi: "Cô ấy đã phải đối mặt với những rào cản gì khi rời khỏi mối quan hệ bạo lực?" hoặc "Cộng đồng đã làm gì hoặc đã không làm gì để buộc người gây bạo lực chịu trách nhiệm về hành vi bạo lực trước đó"

3. Tránh làm tổn thương thêm đối với người bị bạo lực

Các cán bộ truyền thông cần có nhạy cảm giới để khi thông tin về bạo lực gia đình không đẩy người bị bạo lực rơi vào tình trạng bị cô lập, chèn ép và càng trở nên khủng hoảng tinh thần. Đối với những sự vụ liên quan tới BLGD như: ngoại tình, đánh ghen, từ chối tình dục, hôn nhân cưỡng ép..., cán bộ truyền thông không chỉ cần có quan điểm đúng đắn về giới mà còn có sự tinh tế, vốn hiểu biết sâu rộng về văn hóa, đạo đức mới có thể đảm bảo cho thông điệp truyền thông mang tính tích cực, bảo vệ người bị bạo lực một cách hữu hiệu nhất.

4. Tránh kiểu thông tin gây ngộ nhận về BLGD

Hãy tránh sự trình bày theo kiểu mô tả một mối quan hệ bạo lực như là mối "quan hệ rạn nứt" hoặc "hôn nhân trục trặc". Những cụm từ này mô tả không chính xác, coi bạo lực như là một vấn đề giữa hai người và che đậy một sự thật rằng người gây bạo lực phải chịu trách nhiệm về hành

vi bạo lực. Truyền thông đúng đắn phải mô tả BLGD là chuyện người gây bạo lực phạm tội với người khác. Hãy hạn chế sử dụng những từ như “cuộc tranh cãi giữa hai vợ chồng”, “mối bất hòa” hoặc “tranh luận chưa thống nhất”... vì chúng làm nhẹ đi tính chất hung bạo, phạm pháp của hành vi.

Tránh khẳng định rằng một số tầng lớp xã hội hoặc nhóm văn hóa có bạo lực, còn một số khác thì không. Tập trung lý giải sự chi phối của tình trạng kinh tế hay đặc điểm dân tộc của nạn nhân hoặc người gây bạo lực sẽ làm lu mờ đi một thực tế là BLGD có mặt tại mọi lúc, mọi nơi, mọi tầng lớp xã hội và không loại trừ nền văn hóa nào.

5. Tránh sử dụng những nguồn thông tin thiếu độ tin cậy

- Hãy tránh sử dụng những nguồn thông tin mà người cung cấp có mối liên hệ tình cảm với người gây bạo lực. Trong lúc phỏng vấn gia đình, bạn bè và đồng nghiệp, hãy nhớ rằng họ có thể miễn cưỡng nói về những sự thật tiêu cực của người gây bạo lực và không thể trình bày một bức tranh chính xác về diễn biến của bạo lực. Nhất là đối với các vụ án mạng BLGD mà hung

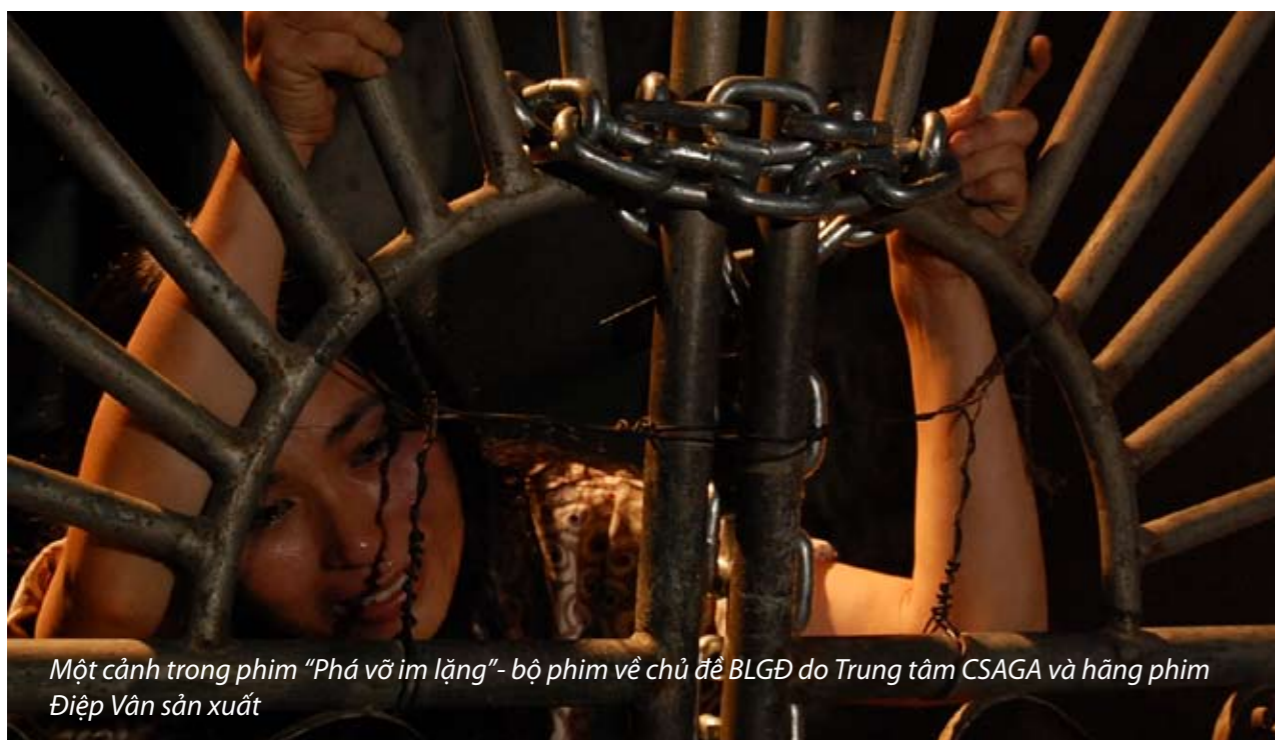
thủ tự tử sau khi giết người. Trong những vụ này, hàng xóm, gia đình, và bạn bè không muốn nói bất cứ điều gì xấu về người đã chết vì tự tử.

- Hãy nói chuyện với hàng xóm để xem họ có thể đã nghe thấy gì, nhìn thấy gì.

- Việc mở rộng các nguồn để bao gồm cả các chuyên gia BLGD sẽ giúp cân bằng tin tức và cung cấp thông tin về BLGD như là một vấn đề cộng đồng.

6. Tránh đề cập BLGD như một bi kịch không thể giải quyết

Các sản phẩm truyền thông cần tránh chuyển tải tới công chúng cảm giác tuyệt vọng và bất lực hàm ý rằng mọi người không thể làm gì với tình trạng bạo lực gia đình. Thực tế mọi người có thể thực hiện các bước để giải quyết BLGD trong cộng đồng bằng cách tìm hiểu về các dấu hiệu cảnh báo, các nguồn lực sẵn có, và cách để hỗ trợ người bị bạo lực cũng như tác động thay đổi nhận thức và hành vi của người gây bạo lực. Cộng đồng hoàn toàn có thể chung tay để giải quyết vấn đề trách nhiệm của người gây bạo lực và từng bước giải quyết, chấm dứt vấn nạn này.

Một cảnh trong phim “Phá vỡ im lặng” - bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Điệp Vân sản xuất

Một cách đơn giản, nếu bạn bị bạo lực, buộc phải ra khỏi nhà để thoát thân, hay ít nhất là để có khoảng thời gian yên tĩnh, mình hẳn suy nghĩ về cuộc sống gia đình thì bạn có thể tìm trong thành phố dấu hiệu hỗ trợ: những ô cửa sổ sơn màu đỏ! Bạn có thể lảng lảng vào đó, với mã số mà người tư vấn qua điện thoại đã cho, bạn có thể dùng một phòng nhỏ và tại đây chính là những nơi bạn có thể nghỉ ngơi một thời gian mà không ai biết.

Hình mang tính minh họa – Cửa sổ đỏ

“Tĩnh dễ dàng tiếp cận” VỚI SỰ HỖ TRỢ CHO NGƯỜI BỊ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

Nguyễn Thị Mai Anh¹

Tiêu đề bài viết khởi nguồn từ suy nghĩ về loại hình hỗ trợ mang tên “Cửa sổ sơn đỏ” dành cho nạn nhân bạo lực gia đình một thời có ở Hà Lan.

“Cửa sổ đỏ” không phải là biện pháp duy nhất và không phải nơi nào cũng có thể làm được. Và sự hỗ trợ này cũng chỉ phục vụ được trong từng giai đoạn nhất định. Tuy nhiên, mô hình đó có ý nghĩa rất lớn về tính tiếp cận dễ dàng bởi đặc điểm tâm lý thường thấy ban đầu ở nạn nhân là không sẵn sàng để mọi người biết chuyện, họ muốn “được yên”.

Một số nạn nhân cần sự lắng nghe trong đôi giờ đồng hồ của cán bộ tư vấn, chỉ vậy mà thôi. Có những nạn nhân phải theo cả một quá trình, trong đó có hỗ trợ về nơi tạm lánh, tư vấn về tâm tư tình cảm và cả quá trình hỗ trợ pháp lý tới lâu dài. Nếu tính dễ dàng tiếp cận không được đáp ứng, sự hỗ trợ trở thành “xin” - “cho” và tạo cảm giác ban phát lòng thương tới nạn nhân, ảnh hưởng tới tính chuyên nghiệp và hiệu quả khi hỗ trợ. Ví dụ như có những nơi đăng một loạt số điện thoại cứu trợ nóng, cả số di động và số để bàn nhưng qua thực tế hoạt động thì quả thật là rất bất tiện. Nạn nhân hoặc phải gọi

1. Thạc sỹ về Giới – Phụ nữ - Phát Triển

Một nhân viên truyền thông đang giới thiệu tờ rơi có địa chỉ điện thoại những cơ quan tổ chức có thể giúp nạn nhân bạo lực gia đình

từ số này tới số khác do không thấy trả lời, hoặc là số sai, hay đường dây đang sửa.... Có những nơi gọi họ mà phải “đỉnh chính” lại với nạn nhân vài lần. Đó là chưa kể một số người bên kia đầu dây đã chất vấn rất gay gắt như “Làm sao chị biết được chúng tôi?” hay “Ai giới thiệu chị?... Đây là bước đầu tiên mà nạn nhân thường cầu cứu tới mà chưa “thông” làm phần nào sự quyết tâm bày tỏ tâm sự của mình bị giảm đáng kể.

Chiến dịch truyền thông phòng chống bạo lực gia đình JCC do Vụ gia đình – Bộ Văn Hóa thể thao du lịch và Tổ chức Hòa bình & Phát triển Tây Ban Nha chủ trì cùng 23 cơ quan thành viên khi làm tài liệu truyền thông đã phải vất vả trong việc kiểm tra và khẳng định các số điện thoại hỗ trợ nạn nhân. Mong rằng ở những nơi hỗ trợ nếu có sự thay đổi về số điện thoại/ trang web/ địa chỉ liên hệ cần có thông báo rộng rãi để “tính dễ dàng tiếp cận” được thực sự đảm bảo đối với người sử dụng.

Ở nông thôn, những người quen, người nhà trong họ mạc thường đồng đúc, sống gần gũi xung quanh nên việc tìm sự hỗ trợ phổ biến của nạn nhân chủ yếu là chạy tới nhà của trưởng thôn/ấp hay trạm y tế. Điều đáng băn khoăn là sự quen biết sâu rộng trong làng xã khiến những người trong tổ hòa giải do dự và e dè “chả nhẽ lại bắt họ hàng nhà mình” (bắt người gây bạo lực). Trong bối cảnh này, vai trò của hội phụ nữ, những người cùng cảnh/hoặc đã từng bị bạo lực cần tạo mạng lưới lên tiếng và hỗ trợ mạnh mẽ.

Tôi nhớ một người bạn ở Châu Phi đã chia sẻ, ở miền quê, khi người phụ nữ bị bạo hành muốn được giúp đỡ, có thể lấy một chiếc xoong nấu cơm và gõ thanh củi vào cho kêu coong coong. Những hàng xóm, nhất là những người phụ nữ khác trong làng nghe âm hiệu đó sẽ tới hỏi thăm bởi “âm hiệu” này đã được thống nhất.

Hỗ trợ về mặt thông tin hết sức quan trọng, bởi có rất nhiều băn khoăn về quyền của người phụ nữ như “Tôi đã ly dị chồng, nhà chồng nuôi con, tôi

tới thăm con mà chồng đánh có phải do tôi không có quyền thăm con?” hay “Tôi có bầu, đã học năm cuối trung cấp, còn sáu tháng tốt nghiệp, tôi muốn bảo lưu để khi đẻ xong lại học nốt, nhưng anh ấy bắt bỏ học, anh ấy đúng không?”

Những năm gần đây truyền thông đã không còn giới hạn ở những tổ chức phi chính phủ với vài tờ rơi tờ gấp hướng dẫn phát ở một số vùng dự án cấp xã huyện. Giới báo chí đã tạo được sự sôi nổi chất vấn cũng như cam kết hỗ trợ khẩn cấp khi có thông báo trường hợp bạo hành. Sự tham gia mạnh mẽ của báo chí sẽ “kích hoạt” những cơ quan đoàn thể liên quan bắt đầu có những “công văn”, “ý kiến phản hồi” tạo sự liên hoàn trong tiếng nói bảo vệ nạn nhân. Từ đó tính dễ dàng tiếp cận đối với nạn nhân được nâng cao nhiều khi mặt bằng dư luận đã khác trước, khi mà thói quen đổ lỗi do các nạn nhân gây ra của nhiều bài báo trước đây còn tồn tại. Khi nạn nhân cảm thấy “lỗi không phải do họ” thì họ thoải mái hơn bộc bạch và chia sẻ những nỗi đau của mình, để giúp cho những người hỗ trợ hiểu biết và có thể tìm hướng giúp đỡ một cách phù hợp hơn.

Tuy vậy, hiểu sâu và truyền đạt tốt tới công luận, hoặc thậm chí đi tới cùng về các vụ việc thì chưa phải cơ quan nào cũng làm được. Chẳng hạn khi có vụ việc tạo dư luận rất nhiều thì có nhiều nhà báo, nhiều cơ quan chủ động ban đầu tiếp cận nạn nhân khai thác thông tin và viết bài, cho tạm lánh, hỗ trợ y tế, cử luật sư miễn phí.... Nhưng sự theo dõi và hỗ trợ ít khi đi từ đầu tới cuối!

Người viết bài này có trải nghiệm cùng một trường hợp nạn nhân bạo lực gia đình đã bị thiệt thòi bởi vụ việc kéo dài hơn một năm trời do sự hỗ trợ của các cơ quan tới nạn nhân chưa đồng bộ. Nếu nói về một vụ li dị bình thường có thể giải quyết tối đa trong vòng 6 tháng thì nạn nhân này còn bị hoãn nhiều lần từ sơ thẩm tới phúc thẩm tới hơn 15 tháng. Ban đầu sự tham gia của các cơ quan hỗ trợ và báo chí rất cao, sau vài tháng thì ngày càng giảm trong khi phía bị đơn người chồng lại có thanh thế khá tại địa bàn đó. Dù đã có luật sư miễn phí, nhưng do sự hỗ trợ về mặt truyền thông không xuyên suốt và mạnh mẽ, tòa án không đề cập và xem xét những yếu

Hình ảnh một phiên tòa xử lý người gây bạo lực gia đình

tố về bạo lực gia đình làm nạn nhân không thấy an toàn và tâm lý hoang mang. Có báo đã viết một số bài về vụ việc, thậm chí đặt câu hỏi “Số phận nạn nhân sẽ về đâu?”, nhưng sau đó không có bài phản hồi hoặc kết luận về vụ việc, bỏ lửng câu hỏi trên. Lẽ ra chính cơ quan báo chí/ truyền thông phải là nơi tích cực hỗ trợ nạn nhân lên án những hành vi bạo lực và bảo vệ quyền lợi của họ khi ly hôn hoặc bồi thường thiệt hại.

“Chấp bút” hay giúp nạn nhân viết tường trình được sự việc cũng là cách mà những cơ quan hỗ trợ có thể làm tốt vì nhiều nạn nhân ít học, rất khó khăn để trình bày ý tứ rõ ràng mạch lạc. Nếu không hỗ trợ mà để nạn nhân tự viết đi viết lại nhiều lần, viết rồi xóa, ...có thể tạo nỗi đau và bị tổn thương thêm.

Dạy nghề cũng là một hướng tiếp cận phổ biến đối với nạn nhân, trong bài viết này, mong rằng các chương trình và những sáng kiến hỗ trợ nạn nhân cần quan tâm tới hoàn cảnh nạn nhân. Các hoạt động dạy nghề nên cân nhắc những yếu tố về mặt thời gian, ví dụ có những nạn nhân có con (nhỏ) thường khó có thể học nghề “nướng bánh” hoặc “giặt là trong khách sạn” vì nghề này

phải làm đêm mà họ phải chăm con. Hoặc xem xét yếu tố về địa điểm học nghề/ nơi nhận họ sau học nghề có gần nơi họ ở trọ/ tạm lánh để thuận đi lại?

Có những vụ bạo lực gia đình không thể mô tả hết sự đau lòng mà “người sống sót” là những đứa trẻ mồ côi vì bố đã giết mẹ, bố phải vào tù mà chúng bây giờ là gánh nặng của gia đình. Được biết nếu mồ côi cả cha lẫn mẹ thì cả hai cháu được nhà nước nuôi dưỡng, đằng này chỉ có chế độ cho một cháu vì bố vẫn còn! Giờ gánh nặng lên gia đình ông nội và các cô bác gia cảnh nghèo túng. Sự hỗ trợ của chính quyền và người dân sẽ tiếp tục như thế nào đối với những “người ở lại”?

Trở lại với phần đầu của bài viết, chắc có người băn khoăn về mô hình “cửa sổ đỏ”, còn tồn tại không? Xin thưa, không còn nữa bởi xu thế hỗ trợ nạn nhân bạo lực gia đình đã phát triển theo hướng là nhắm vào tác động với nam giới. Cũng

tại Hà Lan, nhiều năm trôi qua với nhiều chiến dịch, ý tưởng người nam giới gây bạo lực cần thay đổi và người nam giới không gây bạo lực có thể hỗ trợ nạn nhân trực tiếp và gián tiếp. Đã có những mô hình của chính quyền thành lập như nhà “De Waag” dành cho nam giới gây bạo lực nhưng chưa tới mức phải bị truy cứu trách nhiệm hình sự. Một chương trình nhiều bước từ tư vấn và bài tập kiểm soát hành vi cũng như trải nghiệm tư vấn với người vợ. Đây là mô hình có ý nghĩa răn đe, thử thách những người gây bạo lực và vừa giúp họ giải quyết mâu thuẫn gia đình bằng cách khác.

Khi đã khẳng định bạo lực gia đình là hành vi trái pháp luật thì ngày càng có nhiều người lên tiếng và cần sự giúp đỡ. Các dịch vụ của nhà nước, cộng đồng, hay cá nhân từ đó sẽ ngày càng được củng cố và phát triển theo nhu cầu thực tế.

HPN xã tới thăm gia đình một nạn nhân đã bị chồng chém chết.

NHỮNG VẾT THƯƠNG KHÓ LÀNH

Chuyên gia tâm lý- Đinh Đoàn

Vết thâm tím trên thịt da sẽ có ngày nhạt bớt, những vết chém sẽ có lúc lên da non, cái chân què có lúc lành lại. Nhưng vết thương lòng hằn sâu trong tâm trí những đứa trẻ sống trong những gia đình có bạo lực rất khó lành, dù năm tháng đi qua...

* BẠO LỰC SINH RA BẠO LỰC?

Con người ta học tập từ cuộc sống xung quanh bằng nhiều con đường, trong đó có con đường tập nhiễm, nghĩa là không chủ ý học mà những gì được chứng kiến cứ ngấm từ từ vào đầu óc, vào tâm hồn, rồi thể hiện ra bằng hành vi, thói quen. Chẳng vậy mà trong câu chuyện “Mẹ hiền dạy con”, mẹ của Mạnh Tử phải ba lần chuyển nhà. Lần thứ nhất chuyển tới gần nghĩa địa, thấy con mình hàng ngày bắt chước những người đi đám ma, kêu gào khóc lóc thảm thiết. Sợ quá, người mẹ lại dời nhà đến gần chợ. Nhưng rồi thấy con mình học thói ăn nói chua ngoa, dèm pha, điều chác của những kẻ “buôn gian bán lận”. Thấy rằng đây cũng không phải môi trường tốt cho con phát triển, nên dù khó khăn, bà mẹ lại một lần nữa dời nhà tới gần trường học. Lần này thấy con trai mình ngày đêm bắt chước đám học trò, miệt mài đèn sách. Lần này bà mới yên tâm định cư lâu dài. Chính nơi đây cậu bé Mạnh Tử đã trở thành một trong những học trò xuất sắc của Khổng Tử,

một trong những “Á thánh”, được thờ ở khắp nơi, trong đó có Văn Miếu của chúng ta.

Người lớn, khi đã có nhận thức đúng đắn, có kinh nghiệm sống, làm chủ bản thân, có thể ít bị ảnh hưởng từ môi trường, nên “gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn”. Nhưng môi trường sống ảnh hưởng rất lớn tới sự hình thành và phát triển nhân cách của trẻ em. Sinh ra, lớn lên, hàng ngày chứng kiến cảnh bạo lực của những người thân trong gia đình, trẻ cũng học cách đấm đá, cũng bắt chước ứng xử thô lỗ. Nếu trẻ học từ người ngoài, cha mẹ có thể uốn nắn, nhắc nhở. Nhưng khi trẻ học từ chính cha, mẹ của mình, thì người cha, người mẹ ấy làm sao có đủ tư cách để dạy con phải sống tử tế, hữu hảo với mọi người? Chẳng vậy mà những đứa trẻ theo mẹ vào ngôi nhà bình yên, ngôi nhà tạm lánh dành cho những bà mẹ bị bạo lực, đã dễ thói vũ phu. Chúng tranh cướp đồ ăn của những trẻ khác, bảo chúng rằng không ăn sẽ đổ cơm đi. Chúng mắng những trẻ khác rằng: “Mày là đồ mất dạy, tát cho một phát chết bây giờ”. Chẳng vậy mà 70 - 75% những thanh thiếu niên phải vào trường giáo dưỡng vì tội hành hung, đánh người gây thương tích... là con của những ông bố bạo lực.

Gần đây chúng ta chứng kiến hàng loạt clips nữ sinh bạo lực lẫn nhau được post lên mạng,

tạo ra những luồng dư luận rất khác nhau. Đáng chú ý, có một bạn gái “thay mặt” những bạn cùng trang lứa tuổi 9X viết rằng: “Mọi người xem những đoạn clips ấy đều cho rằng những bạn nữ đánh bạn là “những con quái vật”. Nhưng mọi người có biết “những con quái vật” đó đã lớn lên trong môi trường như thế nào không? Đa số các bạn ấy đều không nhận được sự quan tâm của gia đình. Có bạn, bố mẹ lúc nào cũng chỉ lo kiếm tiền, và tất cả những gì các bạn nhận được từ cha mẹ chỉ là những đồng tiền mà tự họ chẳng có chỗ tiêu nào khác hơn là những trò tụ tập để dẫn đến sa ngã. Có những bạn mà áp lực quá đáng từ phía gia đình đã khiến họ chỉ muốn ra đến đường là tìm chỗ xả stress. Có những bạn lớn lên trong những trận đòn roi của cha mẹ, và trở nên cục cằn, bạo lực.

Em gái viết tiếp: “Mọi người bức xúc khi nhìn bạn nữ ấy đánh bạn, nhưng có ai tin được không, có những người cha, người mẹ đánh con đẻ của mình còn tàn bạo hơn nhiều. Một người bạn của em đã nói, chuyện “ăn trầu lỗ mũi” (tức là bị đánh chảy máu mũi) là chuyện thường tình ở nhà bạn ấy”.

Bên cạnh những nỗi buồn, cô đơn, các em phải chứng kiến cảnh cha đánh mẹ thường hay cấu kính, giận dữ, gây sự với người khác. Bạo lực lại sinh

ra bạo lực, khi nhận thức của con trẻ còn non nớt, chúng thường có cảm giác lẫn lộn về hạnh phúc, hay trách cứ, hay nghi ngờ và cho rằng bạo lực là đúng. Nhiều em có thói quen dùng bạo lực như là một thứ vũ khí cần thiết của cuộc sống; mọi rắc rối trong cuộc sống đều cần có bạo lực để giải quyết. Một em trai mới 13 tuổi đã biết tập tành hút thuốc, có người yêu, và làm quen với rượu, bia. Gia nhập một băng đảng nhí chuyên đi trấn lột, ông bà nội của em phải nhờ Công an đưa em vào Trung tâm giáo dưỡng. Sắp đến ngày em được về nhà, nhưng em lại tỏ ra không vui. Mọi người hỏi lý do, em thản nhiên trả lời: "Ở nhà chán lắm," ông bà già" suốt ngày cãi nhau vì tiền. Sau đó lại tìm cơ đánh chửi nhau. Em chán lắm rồi".

* TỪ NHỮNG CẬU CON TRAI CÓ NHÂN CÁCH "DỊ THƯỜNG"

Theo một nghiên cứu mới nhất của nhóm các nhà khoa học tại Đại học Kumamoto, Nhật Bản và Đại học Harvard, Mỹ, so với những trẻ chưa từng chứng kiến bạo lực, vỏ não thị giác bên phải của số trẻ sống trong gia đình thường xuyên xảy ra bạo lực sẽ teo đi 20,5% khi chúng ở lứa tuổi trưởng thành. Nhóm nghiên cứu do Phó giáo sư Tomoda Akimi đứng đầu đã tiến hành khảo sát trên 1.455 tình nguyện viên từ 18-25 tuổi người Mỹ, trong số đó có 15 người thường xuyên phải chứng kiến cảnh bạo lực gia đình suốt quãng thời gian thơ ấu và thiếu niên (3-17 tuổi), còn 33 người chưa từng chứng kiến lần nào. Hình ảnh chụp cộng hưởng từ não của những

người này được đem ra so sánh, kết quả cho thấy một phần vỏ não thị giác của những người chứng kiến bạo lực gia đình xuất hiện tình trạng bị teo.

Về mặt thể chất đã vậy, sự phát triển tâm lý của những đứa trẻ sinh ra và chứng kiến bạo lực gia đình thường xuyên cũng có nhiều bất thường.

Trước tiên, bạo lực gia đình là một trong những nguyên nhân đẩy trẻ em vào con đường phạm pháp. Điều này không khó hiểu, bởi ngay chính trong môi trường thân cận, luôn gần bó với trẻ là gia đình, lại có những hành vi lệch chuẩn thì trẻ rất dễ bắt chước. Người lớn cờ bạc, rượu chè, ăn trộm, ăn cắp những thứ lớn thì trẻ cũng sẽ ăn cắp vặt, lúc đầu có thể chỉ là đồ chơi của bạn mà mình thích, lâu dần sẽ trở thành thói quen và ăn cắp những thứ có thể bán được để lấy tiền tiêu xài. Theo thống kê tội phạm học những năm gần đây, cho thấy số thanh thiếu niên có nguồn gốc từ gia đình buôn bán, làm ăn bất hợp pháp chiếm 50.49%; gia đình có người phạm tội hình sự chiếm 45.6%. Trẻ em hư có nguồn gốc từ gia đình không trong sạch, lành mạnh chiếm 86.6%. Bên cạnh đó, việc đối xử thô bạo của cha, mẹ đối với trẻ như đánh đập, chửi mắng sẽ hình thành những tính cách tiêu cực ở trẻ như tính lý lợm, hay trả thù và rất dễ tham gia vào các nhóm có cùng tính cách, thích đánh nhau. Chúng tìm cách giải tỏa những ức chế mình phải chịu đựng từ sự trừng phạt của cha mẹ sang người khác, đó là tâm lý "giận cá chém thớt". Nếu không trút giận được sang người khác,

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"- bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Diệp Vân sản xuất

trẻ dễ có hành vi phá phách, ăn trộm, ăn cắp... và dẫn đến con đường phạm tội.

Dạn dòn, trơ lì cảm xúc, lý lợm là những gì dễ gặp ở những đứa trẻ sống trong gia đình thường xuyên có bạo lực. Trẻ bị đánh nhiều sẽ thấy bị đánh không đau nữa. Đã chứng kiến cảnh bố đánh mẹ học máu mồm, hay đánh con "thừa sống thiếu chết", thì ra ngoài xã hội, thấy cảnh người khác bị hành hạ, đau đớn, chúng vô cảm, không hề bất bình hay xót thương.

Hàng ngày chứng kiến cảnh người cha bạo lực, hành hạ mẹ và các em, chàng trai Phan Minh Mẫn (TP HCM) đã nén cơn giận vào trong lòng. Nhưng rồi nỗi căm giận ấy dồn nén tới mức trở thành "quả bom hận thù". Với suy nghĩ rằng chỉ có giết cha mới giải thoát cho mẹ và các em, trả lại sự bình yên cho những con người yếu ớt ấy, một ngày cuối năm 2009, cậu sinh viên trường cao

em gái. Sợ bị ăn đòn, bị mắng chửi, nên nhiều em gái không dám đi chơi, không mở mang giao tiếp, sống lầm lũi, chỉ chịu mũi vào học... và học. Lớn một chút, các em đồng cảm với nỗi đau của người mẹ, nhận ra thân phận người phụ nữ thật xót xa, khổ cực. Các em oán trách, căm giận người cha, rồi giận lây sang cả thế giới đàn ông, cho rằng "lũ đàn ông cùng một giuộc", ai cũng là "quỷ dữ đội lốt người". Có em học được thói cam chịu của người mẹ (khi chứng kiến cảnh mẹ chỉ biết quỳ xuống van xin người cha tha tội hay khóc thầm hàng đêm), đã không dám trách móc chồng (vì sợ lại bị ăn đòn tiếp), mà chỉ trách số phận, trách "ông trời không có mắt". Có em gái chán cảnh gia đình, lao vào yêu đương sớm, mong lấy chồng sớm để thoát khỏi "địa ngục gia đình" của mình. Đó là những em gái có tính cách yếu đuối.

Còn những cô gái "có cá tính", sẽ có cách ứng xử khác. Cô bé 11 tuổi, đang học lớp 5, nặng nề đòi mẹ cho cắt tóc ngắn như con trai. Khi mẹ hỏi lý do, cô bé trả lời rằng: "Con muốn làm con trai, làm con gái khổ lắm, như mẹ, toàn bị bố đánh đập, mắng chửi".

Ngày càng có nhiều cô gái tuyên bố "không thèm lấy chồng" bởi chứng kiến cảnh khổ nhục của mẹ. Hiện tượng các cô gái thờ ơ với đàn ông, nhưng lại thân mật với người bạn cùng giới có nhiều nguyên do, trong đó có lý do từ nhỏ cô gái đã chứng kiến những hình ảnh không đẹp từ những người đàn ông như vũ phu, lạm dụng tình dục, rượu chè bê tha, lối sống buông thả.

Để kết thúc bài viết này, xin trích một lá thư tâm sự của một cô gái đã 26 tuổi, nhưng mắc chứng "ghét đàn ông" được đăng trên trang Vnexpress. Net: "Từ nhỏ tôi đã sợ ánh mắt đàn ông. Đó là ánh mắt của ông nội khi mắng bà xấu xa, là ánh mắt của bố lao vào đánh mẹ. Tôi căm thù bố mỗi khi ông cầm cây gậy, dao hay bất cứ cái gì có được để quăng về phía mẹ mỗi khi mẹ mắc lỗi. Có lần bố hất cả nồi cơm vào mặt mẹ chỉ vì mẹ lỡ nấu cơm khô. Mỗi tối nằm bên cạnh mẹ, tôi lại thầm ước mẹ bỏ bố đi để ngày ngày tôi không còn phải thấy ánh mắt đỏ rực của bố mỗi khi hành hạ mẹ. Tôi có 3 người chị thì chị đầu có tính nhẵn nhụi giống mẹ còn 2 chị sau lại sở hữu cái tính nóng nảy của bố. Tôi cũng phải nói rằng, dù các chị của tôi mỗi người mỗi tính, nhưng đều là những người có học thức, luôn hiểu thảo với gia đình chồng và yêu chồng thương con. Thế nhưng, không ai trong số 3 chị gái tôi được hưởng hạnh phúc dù đã hết lòng chăm lo, vun vén cho cuộc sống gia đình. Tôi nghe ai đó nói rằng, con gái hưởng phúc bố. Liệu điều đó có phải là sự thật? Có phải vì bố tôi đã cư xử nghiệt ngã với mẹ tôi mà các chị phải gánh chịu hậu quả này? Để rồi bây giờ, dù đã trưởng thành, dù rất hiểu biết, nhưng tôi vẫn luôn hướng cái nhìn cảnh giác với tất cả những người đàn ông đến với mình. Xung quanh tôi luôn có nhiều người đàn ông vây quanh, yêu thương có, quý mến có, nhưng trái tim tôi như đã chai cứng dù chưa một lần bị phản bội..."

đang ấy đã chích điện người cha cho đến chết. Nói về "đứa con nghịch tử" của mình, người mẹ kể: "Từ lúc biết cái lẽ cái nghĩa, nó cần rằng chịu đựng, lầm lũi suốt ngày. Ba đánh nó thì nó chạy, đánh mẹ, đánh em thì nó nhào vô can. Mười mấy năm trời chưa một lần cãi lời ba!". Nào ngờ nỗi hờn căm trong người nó lại lớn đến như vậy!

* ĐẾN NHỮNG CÔ GÁI "GHÉT ĐÀN ÔNG"

Bạo lực gia đình ảnh hưởng tới tâm lý của cả con trai lẫn con gái. Nhưng nếu với con trai, những tác động ấy mang tính "bùng nổ", thì ở những cô con gái, những tác động mang chiều sâu nội tâm hơn, hướng nội hơn.

Mặc cảm, tự ti, xấu hổ về gia cảnh của mình, không dám kết bạn, nhất là bạn khác giới vì sợ người ta biết nhà mình có ông bố nát rượu, vũ phu là những cảm xúc thường thấy ở các

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"- bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Điện Vân sản xuất

Những phí tổn của bạo lực trên cơ sở giới

James Lang và Cesar (Tổ chức hòa bình phát triển Tây Ban Nha)

Bài viết ngắn gọn này phác thảo một số các phí tổn trực tiếp và gián tiếp của bạo lực trên cơ sở giới. Với ước tính thì các chi phí liên quan đến bạo lực giới là rất cao, một tham số kinh tế có thể buộc các nhà hoạch định chính sách phân bổ kinh phí nhiều hơn cho việc phòng chống.

"Có những chi phí trực tiếp, chi phí gián tiếp và chi phí ẩn hoặc chi phí không xác định liên quan đến bạo lực trên cơ sở giới"

Tại sao chúng ta cần tăng cường nguồn lực đối với công tác phòng chống bạo lực? Trước hết và trên hết là xuất phát từ vấn đề đạo đức và quyền con người; Chúng ta luôn mong

muốn một cộng đồng sôi động, khoẻ khoắn, lành mạnh, các mối quan hệ tốt hơn và các trường học và nơi làm việc an toàn hơn. Bạo lực trên cơ sở giới có tính chất lan truyền - nó động chạm đến tất cả chúng ta hoặc những người quanh chúng ta. Nó làm tăng đói nghèo và làm giảm sút sức khỏe cộng đồng, giáo dục và dịch vụ xã hội khác.

Ngoài ra, với dự toán các chi phí kinh tế liên quan đến bạo lực là vô cùng cao, một tham số kinh tế đơn giản cũng cần thu hút một số nhà lập pháp và lãnh đạo trong khu vực tư nhân phải chú ý để phân bổ kinh phí nhiều hơn cho việc phòng chống. Như vậy, các chi phí liên quan đến bạo lực trên cơ sở giới còn nhằm tạo các kết nối để đạt được các mục tiêu khác (bổ sung các các luật,

tổ chức nhằm đảm bảo cả hai mặt quyền lợi cá nhân và trách nhiệm của cộng đồng).

Các chi phí đó là gì? Có những chi phí trực tiếp, chi phí gián tiếp và chi phí ẩn hoặc chi phí không xác định liên quan đến bạo lực trên cơ sở giới. Ngoài ra còn những chi phí để khắc phục hậu quả của bạo lực kéo dài qua các thế hệ trong gia đình.

Một số các chi phí trực tiếp liên quan đến bạo lực trên cơ sở giới bao gồm một chuỗi các vấn đề trước mắt như: chăm sóc y tế, các ảnh hưởng đối với gia đình, xã hội, chi phí cho hệ thống pháp lý (bao gồm cảnh sát, tòa án, nhà tù và ngay cả sự an toàn cho cá nhân).

Trong một nghiên cứu mới đây tại Hoa Kỳ, các thẻ giá ước tính

về khả năng thâm hụt tối thiểu do chi phí đối với vấn đề bạo lực cho thấy: "Bạo lực gia đình ở Canada ước tính chi phí khoảng 1,6 tỉ USD, Ở New Zealand, chi phí này trong năm 1993 là 1,2 tỉ USD, nhiều hơn thu nhập từ việc xuất khẩu lông cừu" (Hayward). Ngay cả khi chúng tôi thu hẹp phạm vi bạo lực đối với trẻ em, một báo cáo gần đây cho thấy chi phí lạm dụng trẻ em tại Hoa Kỳ hàng năm là 94 tỉ USD, hoặc 258 triệu USD một ngày (Levine). Tại Hoa Kỳ, "các chi phí y tế liên quan đến hiếp dâm, đối xử thô bạo, rình rập và giết bạn tình đã vượt quá 5,8 tỉ USD mỗi năm. Trong tổng số này, gần 4,1 tỉ dành trực tiếp chi cho các dịch vụ y tế, chăm sóc sức khỏe và tổn thất về sản xuất vào khoảng 1,8 tỉ USD ..."

Và các chi phí này chỉ là một đầu của tảng băng trôi. Những chi phí gián tiếp, bao gồm: việc mất đi thu nhập thường xuyên; năng suất lao động giảm xuống (cả nạn nhân và thủ phạm gây ra bạo lực); nguy cơ bệnh tật và

đói nghèo lại tăng lên; sự ảnh hưởng tới sức khỏe cá nhân... là đáng kinh ngạc. "Nạn nhân mang thai ngoài ý muốn có tỉ lệ cao, cao hơn đáng kể là nguy cơ mắc các bệnh lây truyền qua đường tình dục; nhiều vấn đề sức khỏe tâm thần, trầm cảm, xuất hiện cơn hoảng loạn và mất ngủ" (CDC). Hơn nữa, so với những phụ nữ không từng bị bạo lực, những phụ nữ bị đánh đập tại Hoa Kỳ thường tìm đến sự chăm sóc về tâm lý và thậm trí còn định tự tử.

"Nghiên cứu cũng cho thấy có một mối tương quan giữa bạo lực gia đình với chứng viêm khớp; thoái hóa cổ, đau lưng, xương chày; chứng đau nửa đầu, loét dạ dày, đại tràng, giứt gân; và các bệnh tiêu hóa khác. Ảnh hưởng sức khỏe không dừng ở đó. Nạn nhân của bạo lực gia đình có nhiều khả năng sử dụng thuốc lá và các chất có hại khác và họ hiếm khi quan tâm đến vấn đề sức khỏe của chính họ" (CDC).

Một số các chi phí ẩn về bạo lực trên cơ sở giới bao gồm: sự

sợ hãi, đau đớn và lo lắng mà hàng triệu người - phụ nữ, trẻ em và nam giới, đang phải âm thầm chịu đựng hàng ngày. Bên cạnh đó, còn có các liên quan về chất lượng cuộc sống và quyền con người nhưng không được báo cáo, chẳng hạn như bị cô lập xã hội và kinh tế, bị đe dọa, và bị giới hạn quyền "mưu cầu hạnh phúc". Mặc dù đây là những chi phí ẩn nhưng sự liên quan đến bạo lực trên cơ sở giới là rất rõ ràng.

"...tỷ lệ bạo lực gia đình cao hơn khoảng mười lần ở những người đàn ông từng phải trải qua cuộc sống bạo lực trong thời thơ ấu so với những người chưa từng trải qua hoàn cảnh như vậy"

Ngoài ra, ảnh hưởng lan truyền của bạo lực còn để lại cho các thế hệ sau - hàng triệu cá nhân đã từng là nạn nhân hoặc nhân chứng của bạo lực như trẻ em. Các em đã từng sống trong bạo lực hoặc chứng kiến bạo lực sẽ có nhiều khả năng bỏ học, nghiện ma túy và mắc các tội phạm khác, thậm chí dễ trở thành thủ phạm của bạo lực. Nhiều nghiên cứu ở Hoa Kỳ cho thấy rằng tỷ lệ bạo lực gia đình cao hơn khoảng mười lần ở những người đàn ông đã từng sống trong môi trường bạo lực trong thời thơ ấu so với những người không phải trải qua hoàn cảnh như vậy.

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"- bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Điện Vân sản xuất

Truyền thông "Vi bình đẳng và hạnh phúc cho mọi người" tại thị trấn Yên Viên, Hà Nội

NHỮNG CÂU CHUYỆN CHIA SẺ

KINH NGHIỆM TRONG CÔNG TÁC PHÒNG CHỐNG BẠO LỰC GIA ĐÌNH TẠI HUYỆN YÊN BÌNH - YÊN BÁI

Nguyễn Thị Đại - Chủ tịch HPN huyện Yên Bình - Yên Bái

Yên Bình là huyện vùng thấp của tỉnh miền núi Yên Bái, có 5 dân tộc chính là Kinh, Tày, Nùng, Dao, Cao Lan. Đồng bào các dân tộc sống đan xen ở 24 xã và 2 thị trấn với gần 104 ngàn nhân khẩu, trong đó phụ nữ chiếm trên 50%. Bên cạnh những thuận lợi là cơ bản, huyện cũng còn gặp không ít các khó khăn (giao thông bị chia cắt bởi Hồ Thác Bà) xã cách trung tâm huyện xa nhất là 105 km. Đời sống của một bộ phận nhân dân còn gặp nhiều khó khăn, tỉ lệ hộ nghèo chiếm hơn 9%, tập trung chủ yếu ở các xã, các thôn bản vùng đặc biệt khó khăn. Trình độ dân trí không đồng đều. Phong tục tập quán của một số dân tộc còn lạc hậu, quan niệm trọng nam khinh nữ, nạn cờ bạc rượu chè, ghen tuông vẫn tồn tại ở một số nơi trên địa bàn, dẫn đến tình trạng bạo lực gia đình còn thường xuyên xảy ra, mà chủ yếu nạn nhân là phụ nữ.

Điều đáng lo ngại hơn cả không phải chỉ là số vụ bạo lực gia đình xảy ra nhiều hay ít, thường xuyên hay thỉnh thoảng, tính chất, hậu quả nghiêm trọng của vụ việc ở mức độ nào, mà ở chỗ thái độ nhận thức của cộng đồng nhiều nơi,

nhiều lúc còn thờ ơ, coi nhẹ. Ngay chính những nạn nhân bị bạo lực cũng không dám lên tiếng bởi chị em còn mang nặng suy nghĩ xấu chàng hồ ai, vạch áo cho người xem lưng... Chỉ khi các vụ bạo lực nghiêm trọng gây thương tích xảy ra thì cộng đồng, chính quyền sở tại mới biết. Còn các vụ bạo lực về tinh thần, tình dục thì càng khó phát hiện.

Từ những thực trạng đó, Hội phụ nữ huyện đã báo cáo với thường trực huyện ủy, UBND huyện để xin ý kiến chỉ đạo. Trong những năm qua, dưới sự lãnh đạo của các cấp ủy Đảng, chính quyền, Hội phụ nữ đã tổ chức nhiều hoạt động như: Thường xuyên khảo sát tình hình cơ sở về tình hình BLGD ở địa phương; tổ chức Hội thảo, tập huấn để trao đổi với chính quyền, công an, tư pháp, tòa án, kiểm sát; gặp gỡ nạn nhân để tư vấn giúp đỡ. Đặc biệt năm 2008 để hưởng ứng Luật phòng chống Bạo lực gia đình, Hội phụ nữ phối hợp với chính quyền tổ chức chiến dịch truyền thông phòng chống Bạo lực gia đình, thu hút trên 200 người tham gia, trong đó có 60 cặp vợ chồng đi diễn hành hưởng ứng. Ngoài ra, Hội

còn tổ chức cuộc thi tìm hiểu về bình đẳng giới và phòng chống BLGD. Đặc biệt từ khi Luật bình đẳng giới, Luật phòng chống BLGD được ban hành, Hội phụ nữ từ huyện tới cơ sở đã được phối hợp tuyên truyền và các hoạt động truyền thông giáo dục về luật pháp chính sách bình đẳng giới và phòng chống BLGD, tham mưu chỉ đạo lồng ghép các chương trình xóa đói giảm nghèo, xây dựng gia đình "No ấm, bình đẳng, tiến bộ, hạnh phúc", chủ động phối hợp với chính quyền, công an để ngăn chặn, can thiệp, xử lý những vụ ngược đãi, hành hạ phụ nữ trẻ em.

Qua đó nhận thức của người dân được nâng cao, nhiều chị em phụ nữ là nạn nhân của bạo lực gia đình đã mạnh dạn lên tiếng,

báo cáo các cơ quan chức năng về tình trạng BLGD của mình và cộng đồng.. Một số đã dám làm đơn tố cáo gửi tới các cấp chính quyền và công an để xử lý kẻ gây bạo lực. Thông qua các buổi sinh hoạt, tuyên truyền, nhiều vụ bạo lực đã được phát hiện thông qua người dân báo cáo cho Ban chỉ đạo. Điển hình như các vụ: anh Trương Thành Ch xã Tích Cốc, ngày 24/4/2006, đã bắt vợ lột quần áo rồi dùng tay, chân đánh vào mặt, đầu, người khiến vợ anh (chị Hoàng Thị M) bị tổn hại 14% sức khỏe. Tòa án nhân dân huyện đã tuyên án 18 tháng tù treo. Ngày 16/1/2008, anh Hoàng Văn T xã Xuân Lai dùng dao đâm một nhát vào lưng vợ là chị Nguyễn Thị N làm chị N bị thương phải đi viện tỉnh cấp cứu và điều trị. Công an xã Xuân Lai xử phạt anh T 500.000đ. Ngày 15/5/2007, anh Quyền Đình M xã Vũ Linh đã dùng dao chém vào đầu, vào tay, mặt vợ làm

chị Phan Thị B bị thương phải đi viện điều trị. Tòa án nhân dân Yên Bình đã tuyên phạt 4 năm tù giam... Hay ở xã Yên Thành, trường hợp anh Lý Văn Ch thường xuyên bạo lực với vợ, nhưng chị vợ không dám lên tiếng, sau khi được cung cấp thông tin, ban chỉ đạo đã cử thành viên đóng giả cán bộ đi điều tra hộ nghèo xuống tận hộ để gặp người chồng vận động tuyên truyền và giúp anh hiểu đánh vợ là vi phạm pháp luật, có thể sẽ phải ngồi tù. Anh Trần Văn S thường xuyên bạo lực với cả vợ và con, không cho con đi học, nhiều lần anh đã bị công an xã mời lên nhưng anh không chấp hành, ban chỉ đạo đã phải phối hợp với Đài truyền hình của tỉnh đến đưa tin trên các phương tiện thông tin đại chúng... Anh Lý Văn V một tháng đánh vợ 3 lần, chưa kể chửi bới vợ và con gái, khi có đoàn cán bộ đến thì anh ta chửi bới thậm chí còn đóng cửa định hành

hung cả cán bộ... Đó là đã phải khéo léo sử dụng cả biện pháp xử lý mềm dẻo và cứng rắn, cuối cùng anh ta hiểu ra mới chịu,

và tình trạng BLGD đã giảm hẳn... Ngoài ra còn rất nhiều vụ Hội phụ nữ phải xuống tận gia đình để tư vấn, đồng thời yêu cầu anh chồng ký cam kết là sẽ không đánh vợ nữa, tuy nhiên tình trạng bạo lực chỉ giảm được phần nào. Vì vậy Hội đã phải tư vấn rất nhiều lần, thậm chí mời cả chính quyền và công an vào cuộc mới có kết quả.

Để ngăn chặn cũng như giảm các vụ BLGD, Hội phụ nữ huyện còn chủ động tham mưu với chính quyền tại 26 xã, thị trấn thành lập Ban chỉ đạo phòng chống BLGD, phân công nhiệm vụ cụ thể cho từng thành viên trong Ban chỉ đạo phụ trách

các thôn, tổ. Từ đó các thành viên ban chỉ đạo thường xuyên tổ chức tuyên truyền kiến thức về phòng chống BLGD lồng ghép với các buổi họp thôn, sinh hoạt hội, tuyên truyền trên loa phát thanh. Đặc biệt ở các xã có nguy cơ BLGD nhiều, loa phát thanh phát 3 lần vào các buổi chiều nhằm giúp cho người dân hiểu biết về Luật phòng chống BLGD và biết cách phòng chống khi có bạo lực xảy ra.

Trong những năm qua hội phụ nữ đã tư vấn được 87 lượt nạn nhân của BLGD. Đặc biệt năm 2009 Hội phụ nữ đã chọn địa bàn có nguy cơ BLGD để thành lập Câu lạc bộ "Gia đình không

bạo lực". Tại thôn 4, xã Yên Thành có 30 cặp vợ chồng tham gia. Ban đầu vận động tham gia câu lạc bộ này rất khó khăn vì có 7 cặp thường xuyên có bạo lực. Hội phụ nữ đã tham mưu với chính quyền địa phương tuyên truyền giáo dục thuyết phục và đề nghị đồng chí trưởng thôn làm chủ nhiệm câu lạc bộ. Hiện CLB này đã thu hút 61 thành viên tham gia với 100% là người dân tộc Dao. Qua sinh hoạt, các thành viên đã học tập, tuyên truyền, tư vấn, giúp đỡ lẫn nhau, đến nay chỉ còn một cặp thỉnh thoảng xảy ra mâu thuẫn nhỏ.

Triển lãm "Vi một thế giới không bạo lực"

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"

GIẢI PHÁP THỰC HIỆN PHÒNG CHỐNG BẠO LỰC GIA ĐÌNH TẠI ĐỊA PHƯƠNG.

Tập huấn về kiến thức pháp luật, kiến thức giới và quyền của phụ nữ cho các cặp vợ chồng, nhất là cặp vợ chồng bị bạo lực và có nguy cơ bạo lực cho cả đối tượng nam giới.

Thành lập mô hình CLB gia đình hạnh phúc là những cặp vợ chồng sống bình đẳng, hạnh phúc và những cặp vợ chồng có bạo lực và nguy cơ bạo lực. Giúp các cặp vợ chồng cùng nhau trao đổi, chia sẻ kinh nghiệm trong cuộc sống...

Giúp các nạn nhân của bạo lực gia đình được vay vốn hỗ trợ phát triển kinh tế gia đình nhằm nâng cao vật chất cũng như tinh thần cho các nạn nhân.

Thường xuyên tuyên truyền về sự bất bình đẳng giới và sự mất cân bằng về giới, Luật bình đẳng giới, Luật phòng chống Bạo lực gia đình trên các phương tiện thông tin đại chúng và tới đông đảo các tầng lớp nhân dân.

Tập huấn cho các đồng chí là chủ tịch Ủy ban nhân dân, công an và các tổ chức đoàn thể chính trị xã hội ở cơ sở về Kiến thức Giới, Luật bình đẳng giới.

Phối hợp với các Đoàn thể ký cam kết xây dựng mô hình gia đình không có bạo lực.

Xây dựng các nhóm tư vấn tại 26/26 xã, giúp đỡ các nạn nhân khi có bạo lực gia đình xảy ra.

Alô - 9386667 xin nghe!

Hồng Quyên và ê kíp thực hiện “9386667 xin nghe” (Phòng Diễn đàn các vấn đề xã hội - Đài tiếng nói Việt Nam)

Thực hiện Dự án “Tăng cường hiệu quả truyền thông về việc đưa Luật Phòng chống bạo lực gia đình vào cuộc sống” do Quỹ Ford tài trợ thông qua Trung tâm nghiên cứu và ứng dụng khoa học về Giới, gia đình, phụ nữ và vị thành niên (CSAGA), trong hơn một năm từ 6/2008-11/2009, chương trình Diễn đàn các vấn đề xã hội - Hệ Văn hóa - Đời sống - Khoa giáo (VOV2) - Đài Tiếng nói Việt Nam thực hiện 52 chương trình phát thanh tương tác về phòng chống bạo lực gia đình với sự tham gia của các luật sư và chuyên gia tư vấn tâm lý. Ghi chép của Hồng Quyên và ê kíp thực hiện chương trình là những cảm nhận của họ khi tham gia thực hiện chương trình này.

Mỗi buổi sáng thứ 7, ngồi trong phòng thu và chờ các cuộc điện thoại của thính giả gọi tới, giây phút nào im vắng tiếng chuông điện thoại là cả ê kíp thực hiện 9386667 xin nghe, một chương trình tương tác, tư vấn phòng chống bạo lực gia đình lại nói đùa với nhau rằng, có lẽ ngày hôm qua là một ngày hạnh phúc của các gia đình. Tuy nhiên, có một thực tế là suốt một năm phát sóng chương trình này, những ngày im vắng tiếng chuông điện thoại như vậy có thể nói là rất hiếm.

Hơn 400 cuộc điện thoại mỗi tháng với những câu chuyện về bạo lực gia đình đã được chúng tôi và các chuyên gia trên lĩnh vực tâm lý và luật pháp chuyển đến quý thính giả. Đây là những

cuộc điện thoại gọi đến từ khắp đất nước, Bắc-Trung-Nam, miền núi, miền xuôi. Nhiều thính giả gọi từ vùng xa xôi hẻo lánh như Mù Căng Chải (Yên Bái), Sơn La, Hà Giang, hay từ Tây Nguyên, Đồng bằng sông Cửu Long, gọi ra. Không hiếm các cuộc điện thoại ở ngay Hà Nội và TPHCM. Đặc biệt có những thính giả đang lao động tại Đài Loan cũng gọi điện về chương trình để chia sẻ câu chuyện của mình. Không ít người, dù biết chương trình chỉ tư vấn tại phòng thu vào 9h30 thứ 7 nhưng tình cảnh của họ không thể chờ đợi và họ quyết định nhắc máy bất kể lúc đó đang là nửa đêm.

HÃY LÊN TIẾNG...

Có người đã ví rất hay “Phát thanh là nghệ thuật chuyện trò

trong bóng tối”. Qua mỗi thời kỳ, “chuyện trò” lại có mức độ “tông màu” khác nhau, lúc thì nói to, nói lớn, lúc lại thủ thỉ tâm tình, lúc trò chuyện với đám đông, lúc tâm sự với một vài người. Một chương trình có giao lưu, trò chuyện mang tính tương tác, chất lượng sẽ đem lại hiệu ứng xã hội lớn, hoặc tạo nên làn sóng phản nộ, hoặc nhân ái, hình thành một xu hướng mới trong dư luận, thậm chí làm thay đổi hành vi người nghe. Những câu chuyện mà các nạn nhân hay người thân quen của họ đã chia sẻ với chúng tôi trong suốt một năm thực hiện 9386667 xin nghe đã cho thấy nạn bạo hành có mặt ở khắp nơi, nó âm ỷ dưới nhiều mái nhà, ở nhiều làng quê và cũng phổ biến ở chốn đô thị với muôn hình vạn thái khác nhau. Tuy nhiên, như BTV Mai Dung đã từng phân tích trong một chương trình phát sóng, nếu không phải qua một con đường vô hình là hai đầu dây điện thoại, thật khó để chính nạn nhân của bạo lực gia đình lên tiếng.

Thực tế suốt một năm phát sóng, số cuộc điện thoại gọi đến 9386667 xin nghe hơn gấp nhiều lần số cuộc tư vấn mà các thính giả đã nghe trên làn sóng của Đài Tiếng nói Việt Nam. Điều này một phần do thời lượng của chương trình có hạn, mà mong muốn lớn nhất của đa phần các nạn nhân là được giải tỏa điều đang làm mình bức xúc, được tư vấn cụ thể về luật pháp và được hỗ trợ tâm lý. Ngoài ra, việc công khai danh tính, công khai câu chuyện của mình trước

hàng triệu triệu thính giả, trong một số trường hợp có thể ảnh hưởng đến sự an toàn của người kể câu chuyện vốn đang bế tắc, trong nhiều trường hợp khác là vấn đề danh dự của gia đình, là điều tiếng bên nội, bên ngoại v.v...Đó là những lý do khiến 9386667 xin nghe không thể phát sóng toàn bộ nội dung các cuộc gọi tới xin tư vấn. Tuy nhiên, thực tế cũng cho thấy nhiều nỗi đau sẽ bị chôn vùi, hoặc những nỗi đau lại chồng lên nỗi đau, ngày càng nặng nề và hậu quả của nó sẽ là khôn lường nếu như 9386667 xin nghe không làm cầu nối giúp họ tìm được tiếng nói đồng cảm, đồng viên và khích lệ.

Chúng tôi còn nhớ cuộc trò chuyện qua điện thoại dài tới hơn một giờ đồng hồ với một phụ nữ sống ngay giữa thủ đô Hà Nội, không phải vào lúc 9h30 thứ 7 như thông lệ. “Nếu biết em gọi điện tới chương trình, chồng em dọa sẽ giết chết em” - Người phụ nữ đã mở đầu câu chuyện với chúng tôi như thế. Chị kể rằng, chồng chị không chỉ kiểm soát mọi chi tiêu trong gia đình, mà còn kiểm soát mọi động thái liên quan tới chị: Đi đâu làm gì, gặp gỡ ai, điện thoại, nhắn tin tới số máy nào. Đưa tiền cho chị đi chợ hẹn đúng 30 phút là phải có mặt ở nhà, muộn hơn là lập tức chị bị chồng đánh đập tra khảo thậm tệ. Để kiểm soát vợ dễ dàng, người chồng bắt chị bỏ nghề dạy học, ở nhà, chợ búa cơm nước và đưa đón con đi học. Không bạn bè, không được đi đâu, chị như bị giam lỏng trong chính tổ ấm của mình.

Chỉ có chiếc đài nhỏ làm bạn và chương trình 9386667 xin nghe với những cảnh huống và nỗi đau bị bạo hành như mình đã thôi thúc người phụ nữ này phải “lên tiếng”.

NHỮNG NỖ ĐAU Ở PHÍA BÊN KIA ĐẦU DÂY

Chúng ta vẫn thường nói phụ nữ là phái đẹp, là một nửa của thế giới, rất cần được nâng niu, chở che. Thế nhưng suốt một năm phát sóng chương trình 9386667 xin nghe, mới thấy ở “một nửa của thế giới” ấy có rất nhiều số phận bất hạnh và dầm nước mắt, có rất nhiều mảnh đời bị vùi dập, bị quăng quật bởi chính người đàn ông đã từng má ắp tay kể.

Chúng tôi vẫn còn nhớ cuộc gọi của một phụ nữ ngoài 30 tuổi sống ở Đà Nẵng. Chị gọi điện tới chương trình trong cơn hoảng loạn vì vừa bị chồng cầm dao rượt đuổi. Không còn đường về nhà bởi người chồng nhắn tin dọa sẽ chém chết nếu tìm thấy chị. 10 năm gá nghĩa vợ chồng là ngần ấy thời gian chị sống như trong tù ngục của một người chồng hay ghen đến bệnh hoạn. Không chỉ tra khảo, đánh đập chị tàn nhẫn, hơn một lần, người mà chị vẫn gọi là chồng ấy còn mang dao, vác gậy rượt đuổi vợ mà nếu không trốn chạy thì có lẽ chị không còn sống để gọi điện tới chương trình và kể lại câu chuyện của mình.

Những trận đòn ác hiểm, những cuộc rượt đuổi mà vũ khí thường là cuộc thuổng, dao rựa...và không hiếm những hành vi mất hết nhân tính cũng là những thứ

Gian công cụ gây bạo lực- triển lãm "Vì một thế giới không bạo lực"

chị Vân sống ở ngay giữa thủ đô Hà Nội phải chịu đựng. Gọi điện cho chúng tôi trong tiết nắc nghẹn ngào, chị kể, một tháng có 30 ngày là 30 ngày chị phải chịu những màn "thượng cẳng chân hạ cẳng tay" của chồng. Sợ hàng xóm biết chuyện nhà mình, chị chỉ biết cắn răng im lặng. Hai ngày trước khi gọi điện tới chương trình, bị chồng đánh đau quá, chị la hét thì bị anh ta đổ cả bát nước canh rau xuống vừa múc từ nồi ra, may là chị tránh được, chỉ bỏng nhẹ ở má và sau gáy.

Lại có những nỗi đau tuy không hẳn trên da thịt nhưng còn khủng khiếp hơn cả những cú đánh ác hiểm. Bà Hương 61 tuổi gọi điện từ Hưng Yên trong tiếng khóc tức tưởi. Đã lên chức ông bà nội ngoại nhưng dù bất cứ khi nào uống rượu say về, có mình bà hay kể cả lúc có đồng

con cháu là ông lại chửi bới, mạt sát bà và gia đình bằng những ngôn từ hết sức tục tĩu. Bữa cơm không vừa ý ông là bà bị nghe chửi, cơm dẻo canh ngọt cũng không thoát. Nhiều hôm, nhai bát cơm chan với nước mắt, bà chị ước giá mà ông đánh bà thì có khi còn đỡ tủi hơn như thế này. Nhưng ông đã từng tuyên bố, đánh chết bà thì dễ nhưng hành hạ bà theo cách này để cho bà "sống dở, chết không xong" mới sướng...

Bạo lực gia đình không từ một ai, nó đâu chỉ dừng lại ở mối quan hệ vợ chồng. Một đối tượng của nạn bạo lực gia đình đã được chúng tôi phản ánh nhiều trong các chương trình Diễn đàn các vấn đề xã hội, đó là trẻ em. Không phải chỉ có một em Hào lớn lên trong đòn roi của chủ, không phải chỉ có những em bé bát cơm là bát nước mắt

ở nhóm trẻ của Quận Thị Kim Hoa... Nạn bạo lực trẻ em đang bị dư luận xã hội lên án, bởi các em không chỉ bị người ngoài thân tộc xâm hại, ngược đãi, mà đau lòng hơn, không ít em không hề được an toàn, không hề được lành lặn ngay ở chính mái nhà của mình. Chúng tôi vẫn còn nhớ như in cuộc gọi từ Hòa Bình của một cô bé xưng tên là Hồng. Với giọng nói yếu ớt và có phần hoảng sợ, Hồng vừa khóc kể rằng, bố ghét hai chị em em chỉ vì các em là con gái. Mỗi khi uống rượu về bố lại lôi hai chị em ra mắng chửi và đánh đập. Mẹ thương hai chị em em nhưng không biết làm sao chỉ cắn răng chịu đòn thay cho các con. Sáng sớm hôm đó, chẳng biết có điều gì bực bội, bố gọi chị gái của em lại để dạy dỗ bằng cuốc xẻng như mọi khi, sợ quá, chị gái em

bỏ chạy thì bố cầm dao đuổi theo để chém. Mẹ em xông vào giữ tay bố liền bị ông chém vào đầu, may là vết dao nông chỉ phải khâu 10 mũi, hiện cả ba mẹ con đều đang ở trong bệnh viện. Chưa kịp nghe hết lời khuyên của luật sư Nguyễn Văn Tú, thì tin hiệu bị ngắt đột ngột. Gọi điện lại cho Hồng chỉ là những tiếng tút dài và sau đó là tắt máy. Những ngày sau đó, chúng tôi liên tục liên lạc lại với số máy của Hồng nhưng em đều không nghe, có lẽ vì sợ bố biết, cũng có thể em đang phải giằng xé giữa hai sự lựa chọn theo lời phân tích của luật sư: một là em tiếp tục sống trong hiểm nguy, hai là phải chia lìa tình mẫu tử với người đã có công sinh thành ra em nhưng lại không yêu thương em.

Suốt một năm thực hiện chương trình 9386667 xin nghe, hơn một lần chúng tôi rơi vào trạng thái bất lực trước một số phận đang cần được cứu giúp. Một người vợ bị chồng bạo hành suốt hai chục năm đã hai lần định tự tử nhưng bất thành, một đứa trẻ hàng ngày chứng kiến những hành động thú tính của người cha với mẹ, đã bỏ nhà ra đi với một bức thư đầm nước mắt và hẹn ngày trở lại đòi công lý với người đã sinh ra mình. Và hơn cả là thái độ lạnh lùng vô cảm của những người đại diện cho chính quyền và cơ quan bảo vệ pháp luật tại địa phương.

VẪN CÒN NHIỀU VIỆC PHẢI LÀM

Trở lại với "sự lên tiếng" mà chúng tôi đã đặt ra ở đầu bài

viết này. Không biết có phải vì Luật phòng chống bạo lực gia đình mới có hiệu lực, từng điều luật chưa đến được với đông đảo người dân, hay vì sự vô cảm, vì đèn nhà ai nhà ấy rạng mà đây đó, khi hành vi bạo lực gia đình xảy ra, không ít người vẫn mũ ni che tai, coi đó chẳng phải chuyện của mình? Ban hành Luật Phòng, chống bạo lực gia đình là một thành công của chúng ta nhưng đưa Luật đi vào cuộc sống mới là điều quan trọng hơn. Sờ dĩ tôi nói như thế bởi lẽ tỷ lệ người dân biết tới bộ luật này ít đã đành, mà không ít nơi, ngay cả những cán bộ làm việc trong bộ máy chính quyền, những người đáng ra phải là người am hiểu và có trách nhiệm giải quyết tình trạng bạo lực gia đình xảy ra trên địa bàn mình quản lý, nhưng họ vẫn chưa hiểu biết Luật, vẫn thờ ơ, vô trách nhiệm.

Trong số những lá thư gửi về chương trình 9386667 xin nghe có một lá thư dài 8 trang của chị T với những lời lẽ chua xót của một kiếp người. 25 năm làm vợ cũng là 25 năm chị phải chịu đựng sự hành hạ và những trận đòn thừa sống thiếu chết của người chồng. Không tự giải quyết được chị đã nhờ đến sự can thiệp của chính quyền địa phương. Không những không được giải quyết, giúp đỡ mà chị còn phải nhận lại sự lên án của họ. Trong thư chị viết: "Ở quê tôi việc làm đơn yêu cầu như thế là kinh lắm, họ cho rằng đàn bà mà kiện chồng thì phải đánh cho chừa. Bây giờ tôi phải làm thế nào, tôi cũng đã nghĩ đến

ly hôn nhưng liệu ly hôn sau tôi có được yên thân không". Từ hội phụ nữ xã cho đến công an, đều "khuyên" chị là phụ nữ thì phải biết chịu đựng. Còn trong câu chuyện mà nam thánh giả gọi tới chương trình từ huyện Sông Mã, tỉnh Sơn La có một chi tiết mà những người thực hiện chương trình này thấy cần có trao đổi thêm. Đó là chi tiết anh kể mẹ con anh bị bố cầm dao đánh đuổi ra khỏi nhà, khi lên trình báo với cơ quan có thẩm quyền thì mẹ con anh đã nhận được câu trả lời là "không có đổ máu thì không giải quyết". Rõ ràng, sự bàng quan, vô trách nhiệm, thiếu hiểu biết của một bộ phận quan chức tại địa phương đã không những không giúp gì cho nạn nhân mà còn lấy đi ở họ niềm tin và hy vọng vào sự thực thi nghiêm minh của pháp luật.

Chính vì vậy, muốn đi đến tận cùng của sự việc, trả lại công bằng và đảm bảo quyền cho những nạn nhân của bạo lực gia đình và đòi hỏi trách nhiệm từ phía những cơ quan bảo vệ pháp luật luôn là mong muốn lớn nhất của những người thực hiện chương trình 9386667 xin nghe.

Một cảnh trong phim "Phá vỡ im lặng"- bộ phim về chủ đề BLGD do Trung tâm CSAGA và hãng phim Điện Vân sản xuất

VÀI KINH NGHIỆM VỀ TƯ VẤN VÀ HỖ TRỢ KINH TẾ CHO NẠN NHÂN BẠO LỰC GIỚI

Nguyễn Thị Lan Hương - CEPHAD

Bạo lực giới đã và đang được toàn xã hội quan tâm. Tuy nhiên để tuyên truyền, phổ biến kiến thức về bạo lực giới nói chung, bạo lực gia đình nói riêng đến được với vùng nông thôn, vùng sâu, vùng xa để mọi người, mọi nhà nhận thức được một cách đầy đủ và đúng đắn thì đó là một vấn đề không đơn giản.

Ở vùng nông thôn, nhiều gia đình đã xảy ra bạo lực, tổn thương chủ yếu là phụ nữ, trẻ em. Qua các dấu hiệu về hành vi, tính cách, người tư vấn biết nạn nhân đang gặp nhiều bế tắc, đau khổ về thể xác và tinh thần, nhưng tiếp cận

được họ để tâm sự, chia sẻ thì không dễ.

Theo phương thức lý thuyết nạn nhân tự đến trung tâm tư vấn thông qua người giới thiệu, hướng dẫn..., song thực tế ở nông thôn thì người tư vấn sau khi nghe thông tin hoặc nắm bắt tình hình, phải bằng trực giác của mình, lựa chọn thời gian phù hợp, điều kiện phù hợp để trực tiếp tiếp cận từng trường hợp. Trên cơ sở tâm sự, chia sẻ với nạn nhân về những tổn thương mà lâu nay họ phải đối mặt và gánh chịu, người tư vấn giúp họ nhìn nhận đúng vấn đề, đồng thời định hướng những giải

pháp để nạn nhân có thể an tâm và tự tin lựa chọn cho mình một con đường phù hợp... Tuy nhiên, không phải người tư vấn nào và trường hợp tư vấn nào cũng thuận lợi có trường hợp hết sức khó khăn, đòi hỏi phải lâu dài, bền bỉ mới thành công. Người tư vấn không những phải có kiến thức, kỹ năng, yêu nghề, trách nhiệm mà còn phải có lòng kiên trì, nhẫn nại và kinh nghiệm tiếp cận mọi đối tượng khi cần tư vấn.

Là cán bộ tư vấn tham gia dự án "Ngăn ngừa trẻ em rời nhà ra thành phố kiếm sống và xây dựng năng lực phòng chống HIV/AIDS

và bạo lực gia đình cho cộng đồng" được triển khai tại 3 xã huyện Hậu Lộc và 3 xã huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa do Trung tâm y tế công cộng và phát triển cộng đồng (CEPHAD) tài trợ, chúng tôi thấy có một số khó khăn sau đây:

Thứ nhất, đối tượng tư vấn là nam giới vùng ven biển và những người dân vùng trình độ dân trí thấp. Với nhóm nam giới vùng ven biển, đây là đối tượng thường gây tổn thương cho phụ nữ, trẻ em nhiều hơn do tính bảo thủ, lạc hậu quá cao, dường như đã ăn sâu vào tiềm thức họ. Đồng thời họ lại phải thường xuyên bám biển dài ngày. Sau những ngày đi biển trở về lẽ ra là ngày sum họp đầm ấm yên vui thì không ít người vợ phải lo lắng, sợ hãi và chịu đựng những hành vi vũ phu từ chồng. Đó là những trường hợp cần thiết phải gặp gỡ và cần tư vấn.

Thứ hai, thực trạng ở nông thôn cho thấy các thành viên trong gia đình còn khó khăn, hạn chế trong việc nhận thức về bạo lực giới và bạo lực gia đình. Họ không nghĩ rằng những hành vi cư xử thô bạo của chồng đối với vợ, con lâu nay là hành vi bạo lực, nên họ chỉ biết nhẫn nhục cam chịu, và còn rất sợ khi để sự việc đồn thổi ra ngoài cho làng xóm biết, họ chỉ mong sao cho "ấm sốt mẹ con nhà lửa, đừng mở cửa cho gió lọt vào". Bởi vậy để cho quần chúng

Triển lãm "Mặt nạ" - trưng bày các sản phẩm do những người bị bạo lực sáng tạo nên

nhân dân vùng nông thôn nói chung hiểu được, nhận thức và lên tiếng được không phải một sớm, một chiều.

Để hạn chế bạo lực gia đình ở vùng nông thôn mà trực tiếp là ở vùng biển thì cần thiết phải có kế hoạch mang tính chiến lược, lâu dài, cần phải có sự quan tâm của các cấp, các ngành liên quan tạo nên sự đồng bộ và hợp tác nhịp nhàng mới có thể từng bước thay đổi nếp nghĩ, và quan niệm sống của số ít người dân lạc hậu, bảo thủ vùng ven biển.

Đối với đội ngũ tư vấn viên: Phải tạo điều kiện cho họ được học tập bài bản chứ không phải là các lớp tập huấn quá ngắn ngày. Có như vậy mới trang bị cho họ được kiến thức và kỹ năng tuyên truyền, có thể gắn họ với các tổ chức chính trị để tăng thêm tinh thần trách nhiệm, và tăng thêm kinh nghiệm trong quá trình tư vấn.

Nhằm đẩy lùi nạn bạo lực gia đình, ngày 21/7/2007, Quốc hội nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam khóa 12, kỳ họp thứ 2 đã thông qua Luật Phòng chống bạo lực gia đình (PCBLGD). Việc ban hành luật là sự khẳng định bạo lực gia đình là hành vi phạm pháp luật và bạo lực gia đình không thể coi là việc riêng tư của từng gia đình. Các tổ chức chính trị xã hội, cấp ủy thôn xóm xem đây là một trong các nhiệm vụ cần thiết của tổ chức đơn vị mình. Bởi gia đình là tế bào của xã hội, nếu gia đình không đủ bốn chuẩn mực: "Ấm no, bình đẳng, tiến bộ và hạnh phúc" thì dẫn đến suy giảm kinh tế, làm xói mòn truyền thống và bản chất gia đình văn hóa Việt Nam. Đội ngũ tư vấn viên làm tốt công tác tuyên truyền, tư vấn tạo cho họ ổn định cuộc sống, tìm lại hạnh phúc gia đình là góp một phần vào xây dựng mô hình gia đình văn hóa, xã hội văn minh.

Đối với người dân, họ phải được thường xuyên tham gia sinh hoạt, hội họp, tham gia các buổi sinh hoạt lồng ghép của các tổ chức chính trị xã hội để họ nâng cao nhận thức về nhiều mặt, trong đó chủ yếu là nhận diện được hành vi bị bạo lực gia đình. Họ phải biết mạnh dạn kêu cứu, mạnh dạn chia sẻ, tâm sự để mọi người có thể giúp đỡ, tiếp thêm nghị lực để họ tự bảo vệ cuộc sống của chính mình.

Ở vùng ven biển nông thôn Huyện Hậu Lộc có trường hợp lấy chồng từ lúc chị mới 18 tuổi. Đến nay, sau khi có 5 mặt con, chị mới biết mình đã bị bạo lực suốt thời gian qua nhưng không dám kể ra. Chị thường xuyên bị chồng rượu chè, đánh đập, ghen tuông vô cớ, phải phục vụ sinh lý cho chồng bất cứ lúc nào mà hẳn yêu cầu. Chị đã nhẫn nhục chịu đựng vì nghĩ đó là việc gia đình, số phận mình như thế thì đành chấp nhận: "Tôi nghĩ mình là thân phận đàn bà, phục vụ gia đình, đáp ứng nhu cầu của chồng là nghĩa vụ của mình, mình phải chịu".

Do cuộc sống khó khăn phải nuôi 5 đứa con ăn học, nên đã nhiều người thuyết phục hẳn để cho chị đi Đài Loan xuất khẩu lao động. Tưởng rằng khi kinh tế ổn định hẳn sẽ thương yêu vợ con hơn, ngày chị trở về sẽ là những ngày tháng đổi thay tràn đầy hạnh phúc. Không ngờ bản chất con người không thay đổi,

hắn càng ghen tuông hơn, tàn nhẫn hơn, hắn hành hung với chị ngay cả khi đang ân ái, lăng mạ sỉ nhục chị trước mặt các con bằng những lời thô thiển, tục tĩu. Người tư vấn đã gặp chị và chị đã bộc lộ lòng mình qua những dòng nước mắt tủi hờn. Chị một mực xác định ly hôn khi chưa quá muộn. Thế rồi sau thời gian dày công (3 tháng), bằng sự cảm thông sâu sắc, bằng trách nhiệm và lòng đam mê, người tư vấn đã vận dụng khéo léo kỹ năng để tiếp cận ông chồng (vì ông chồng sẽ đánh chị nếu biết rằng thông tin gia đình chị bị người ngoài biết được). Khi có được sự tin cậy đối với người tư vấn, ông chồng đã không ngần ngại bộc bạch những suy nghĩ của mình về người vợ. Từ chỗ đó mọi mâu thuẫn dần dần sáng tỏ và thông qua thực tế người tư vấn đã dẫn dắt họ về với gia đình thực mà họ đang có. Sau đó họ đã có những ngày hạnh phúc và đến nay người vợ đã tiếp tục đi lao động xuất khẩu để ổn định kinh tế gia đình, bảo đảm cho hai đứa con đang học cao đẳng. Dù chưa thể khẳng định được khi trở về chị có còn những chuỗi ngày bất hạnh như xưa không nhưng qua thăm hỏi anh chồng thì anh chị vẫn thường xuyên liên lạc và nhớ nhung nhau, cả hai cùng lo lắng cho con và xây dựng gia đình.

Một trường hợp khác thật khó khăn cho người tư vấn, đó là câu chuyện của một

cặp vợ chồng, vợ làm nghề may trong làng, còn chồng là một sỹ quan quân đội. Sinh ra trong một gia đình nề nếp, chị là người con gái nết na, xinh xắn, nhìn đôi trai tài, gái sắc, cả gia đình chung tay xây dựng hạnh phúc cho anh chị, ai cũng phấn khởi vui mừng. Những tưởng hạnh phúc sẽ bền lâu cho đến khi đầu bạc răng long, nhưng sự xa vắng của anh chồng đã không lấp

đầy khoảng trống khát khao rực lửa của người vợ trẻ chị đã trót một lần lầm lỡ...Búa rìu dư luận đã khiến anh bỏ quân ngũ trở về để hàn gắn hạnh phúc gia đình. Sau những giây phút xao lòng chị đã hối hận và làm lại từ đầu. Anh chị đã sinh thêm một đứa con trai, tưởng như thế là bình ổn, nào ngờ sự thù hận luôn đeo bám làm lu mờ lòng vị tha và nhân hậu của anh. Anh không

những không làm tròn bổn phận người cha, người chồng trụ cột gia đình mà suốt ngày rượu chè với nhóm người xấu. Anh trở về nhà với thân hình tàn tạ và chửi rủa, lăng mạ, xúc phạm vợ con. Mỗi lần anh say là cả mẹ con chị phải lo lắng sợ hãi vì những trận đòn, đứa con đang ôn thi đại học (năm 2008) phải đứng cạnh bố ngay sau tiếng gọi đầu, mặc dù cũng chẳng để làm gì

mà là "nghe chửi". Khi ăn cơm không được ai nói chuyện gì kể cả chuyện cười mà chỉ lẩm lúi ăn rồi đứng dậy. Mẹ con không được cười đùa nói chuyện với nhau khi có bố...

Khi khỏe anh la mắng, đánh đập vợ con, đến nay do sức khỏe yếu không đánh nổi vợ trong khi con đã đi học, anh lại như người ăn vạ. Khốn khổ thay cho chị, vừa phải làm tròn bổn phận dâu con, vừa phải làm tròn bổn phận người vợ, người mẹ, cam chịu hàng chục năm nay để gia đình êm ấm. Đã có lần khi anh tỉnh rượu, chị tâm sự:

"Nếu em có gì sai anh hãy chỉ cho em thấy, bực tức điều gì thì anh hãy kể ra để vợ con biết để chiều, anh đừng uống rượu mà tự hành hạ bản thân mình như vậy nữa...."

Nhưng anh cứ lẩm lúi chẳng nói gì và tình trạng cũ lại tiếp diễn, chị cũng đã từng nhờ họ hàng, anh em thân cận để khuyên bảo nhưng anh vẫn chẳng nào tạt ấy, càng ngày chị càng héo hon vì không có lối thoát. Chị đã nhiều lần khóc than cho số phận hẩm hiu của đời mình. Chọn giải pháp ly hôn thì chị không thể bỏ mặc con người không có công ăn việc làm, rượu chè và không ai cứu mang kia chờ chết. Mà ở chung thì anh không chịu thay đổi nhận thức, chỉ biết uống rượu rồi hành hạ vợ. Không những anh không giúp vợ

chăm lo phụ trợ gia đình, cũng cố uy tín cho vợ mà còn hành hung cả khách hàng của chị. Tổ tư vấn hướng cho chị tạm thời ly thân đến thuê nơi khác cho làm ăn yên ổn, ngày hai buổi cho con về chăm sóc anh mà anh cũng chẳng buông tha... Hàng ngày ít nhất anh đến nơi vợ làm hàng hai lần, bước đầu còn có thái độ "ta đây" nhưng được anh em thôn xóm kèm cặp trao đổi đã hạn chế thói "anh hùng". Mỗi lần gặp tổ tư vấn, chị vẫn nghẹn ngào trong nước mắt:

"Giá như em hiểu được sớm hơn về bạo lực gia đình, bạo lực tinh

thần thì đâu em phải chịu cảnh ngục tù này".

Thật xót xa cho những người phụ nữ hạn chế về kiến thức xã hội... cứ cam chịu mãi cảnh đời bất hạnh và đến khi nhận ra được thì đã quá muộn màng, khó khăn.

Mặc dù thông tin từ đài, báo, truyền hình đã rộng rãi đến tận vùng nông thôn, vùng sâu, vùng xa, quần chúng nhân dân đã phần nào hiểu được mối hiểm họa của bạo lực giới; thông qua các cuộc tập huấn về luật bình đẳng giới, phòng chống bạo lực

gia đình, nhiều tổ chức đã vào cuộc và lên tiếng song tình trạng bạo lực gia đình vẫn xảy ra, có vụ việc thật đau lòng và dư luận bất bình như vụ báo đăng (Chống nhốt vợ vào lồng chó).

Nên chăng những người làm công tác tư vấn, những cộng tác viên tuyên truyền, các cấp, các ngành hãy chung tay vào cuộc, tham gia truyền thông thường xuyên, liên tục Luật Phòng chống bạo lực gia đình, trong đó đặc biệt quan tâm phòng chống bạo lực".

Triển lãm "Mặt nạ"- trưng bày các sản phẩm do những người bị bạo lực sáng tạo nên

GHI NHẬN TỪ HỘI THẢO CHIA SẺ KINH NGHIỆM TẠI ĐÀ NẴNG

(Tăng Hoàng Hôn Thắm - Hội LHPN Đà Nẵng)

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giải quyết và hỗ trợ các trường hợp BLGD" tại Đà Nẵng, tháng 10/2010

Tại hội thảo "Chia sẻ kinh nghiệm hỗ trợ và giải quyết các trường hợp bạo lực gia đình (BLGD)", do Hội LHPN thành phố Đà Nẵng phối hợp với Trung tâm nghiên cứu và Ứng dụng khoa học về Giới - gia đình - phụ nữ và vị thành niên (CSAGA) tổ chức, nằm trong chuỗi sự kiện chào mừng 80 năm Ngày thành lập Hội LHPN Việt Nam (20/10/1930- 20/10/2010) vừa qua, chúng tôi đã được nghe nhiều kinh nghiệm hay cũng như những câu chuyện của chính những người trong cuộc kể lại...

Đã có nhiều cái kết hòa giải thành công, và cũng còn đó bao nỗi niềm từ cuộc chiến tìm lại hạnh phúc cho những thân phận chân yếu, tay mềm. Đầu tiên là câu chuyện của chị Phạm Thị Ngọc Lan (tổ 35, Hòa Thọ Đông, quận Cẩm Lệ). Chỉ vào đỉnh đầu, nơi có vết thương dài được khâu 12 mũi, chị nói: "Vết thương này do chồng tôi đánh cách đây hai năm. Lúc đó là 2 giờ sáng. Bác tổ trưởng dân phố đã giúp đưa tôi vào bệnh viện cấp cứu. Khi tôi bắt đầu hồi phục sức khỏe, chồng không đánh đập nữa mà chuyển qua "đập phá" đồ đạc trong nhà, không phải đập phá bình thường đâu, mà phải gọi là san bằng nhà cửa. Cái gì vào tay, anh cũng đập nát". Sau cuộc gặp mặt với Bí thư Thành ủy, chồng chị giờ đã biết sống "yên ổn" hơn trước. Tuy nhiên, theo như lời chị Đỗ Thị Kim Linh, Chủ tịch Hội LHPN thành phố, người đã theo dõi quá trình hòa giải của cặp vợ chồng này chia sẻ "Mừng cho sự thay đổi của gia đình chị Lan, nhưng chúng tôi thực sự chưa dám cam đoan chị sẽ... không bị đánh nữa!".

Điều cảm nhận thứ hai, đó là khó thể tin, những hình thức bạo lực dã man thời Trung

cổ vẫn còn đâu đó quanh chúng ta, mà người hứng chịu tất cả nỗi đau ấy, không ai khác là chị em phụ nữ. Chị Nguyễn Thu Thúy, Phó Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và ứng dụng khoa học về Giới-gia đình-phụ nữ và vị thành niên (CSAGA) chia sẻ thêm một câu chuyện đau lòng của người phụ nữ. Câu chuyện của chị Lại Thị Mai (thành phố Phủ Lý, Hà Nam) đến với CSAGA khi chị... đã vĩnh viễn ra đi. Chị Mai bị chồng bạo lực một thời gian dài, nhưng vì nghĩ đến hai đứa con nên không muốn li hôn. Chị Mai cũng được hội phụ nữ địa phương hòa giải nhiều lần nhưng bất thành. Trước ngày ra tòa ly hôn, chồng chị về nhà tẩu tán tài sản. Đang làm đồng, hay tin, chị Mai vội chạy về nhà liền bị em chồng cản lối. Qua xô xát, chị bị ngã đập đầu xuống nền nhà. Người chồng vẫn thản nhiên trước chấn thương của vợ và phải chờ đến khi bà con lối xóm lên án gay gắt, người chồng mới đưa chị vào bệnh viện, bảy ngày sau, chị mất. Điều đáng nói ở câu chuyện này, Tòa chỉ tuyên án cô em chồng bị 3 năm tù giam. Bất bình trước kết luận ấy, bởi tội lỗi của người chồng mới là căn nguyên của vấn đề, gia đình chị Mai, nhóm luật sư tình nguyện, Trung tâm CSAGA và nhiều cơ quan báo chí đã miệt mài đòi lại công bằng cho chị. Tại phiên tòa phúc thẩm, anh chồng đã phải nhận mức án ngồi tù 12 năm. Có thể nói, trong câu chuyện này, những tổ chức hỗ trợ như Trung tâm CSAGA đã thành công trong cuộc chiến pháp lý. Nhưng tất cả những ai xót thương cho người phụ nữ bạc mệnh này đều lặng đi, vì cái kết quá éo le của cuộc đời chị ngay trong thời gian chuẩn bị li hôn tưởng như đã tìm được lối thoát mới cho cuộc sống đầy bạo lực.

Rõ ràng, hòa giải hay tìm lối thoát cho người phụ nữ bị bạo hành là một công việc cực kỳ khó khăn, bởi đó là lúc kẻ gây bạo lực sẽ tỏ ra hung hăng hơn bao giờ hết, khi cảm thấy "quyền lực" bị xâm phạm. Thẳng thắn đưa những vụ BLGD ra trước ánh sáng, Đà Nẵng đã tạo nên bước đột phá và ít nhiều đạt được thành công. Mà điển hình là cuộc gặp mặt mà theo giới báo chí nhận xét "độc nhất vô nhị tại Việt Nam" - Người đứng đầu thành phố - Bí thư Thành ủy gặp mặt 130

ông chồng "vũ phu" để nói chuyện, giáo dục và ký cam kết.

Thời gian qua, các cấp Hội Phụ nữ trên địa bàn thành phố cũng đã xây dựng nhiều mô hình, hoạt động trong phòng, chống BLGD như thành lập Trung tâm Tư vấn và hỗ trợ kết hôn; triển khai mô hình "3 trong 1"; CLB Gia đình không bạo lực; cấp phát hơn 6 nghìn tờ rơi "Đừng im lặng trước bạo lực", kèm theo đó là các hoạt động tuyên truyền Luật PC BLGD; kỹ năng sống; hỗ trợ kinh tế, tư vấn tâm lý được nhân rộng trong cộng đồng... Đặc biệt, Hội cũng nhận thức rõ, BLGD là một vấn đề khá phức tạp; thủ phạm trực tiếp gây ra BLGD chủ yếu là người chồng, nhưng việc dẫn đến BLGD lại xuất phát từ nhiều nguyên nhân. Xét về đối tượng, cả chồng lẫn vợ đều có thể là nguyên nhân trực tiếp/gián tiếp dẫn đến BLGD. Xét về hoàn cảnh sống, lối sống, điều kiện kinh tế, trình độ hiểu biết pháp luật, kỹ năng sống - kỹ năng ứng xử của các thành viên trong gia đình, trong đó người vợ nhiều khi lại là nguyên nhân dẫn đến BLGD. Vì vậy, nếu không có sự nỗ lực nâng cao hiểu biết của mỗi cá nhân, không có sự định hướng, giáo dục, giúp đỡ của các đoàn thể thì các hộ gia đình có bạo lực khó có thể thay đổi theo hướng tích cực. Từ những lý do đó, Hội LHPNTP đã tổ chức gặp mặt 130 chị vợ là nạn nhân của các ông chồng bạo lực trên, mời các chuyên gia tư vấn đến trao đổi với các chị về kỹ năng sống - kỹ năng ứng xử của người vợ trong gia đình; kỹ năng phòng ngừa BLGD; kỹ năng tự giải thoát một cách an toàn khi bị bạo lực... Ngoài ra Hội LHPN thành phố còn tổ chức được 3 lớp tập huấn các kiến thức pháp luật về gia đình, tư vấn và chia sẻ kinh nghiệm, kỹ năng xây dựng, tổ chức cuộc sống gia đình cho 100 chị bị BLGD ở 2 quận Hải Châu, Sơn Trà và huyện Hòa Vang. Tuy nhiên, như lời chị Đỗ Thị Kim Linh - Chủ tịch Hội LHPN chia sẻ "Dẫu vui mừng, song tiếng nói được cất lên từ những người phụ nữ không thể tiếp tục cam chịu hãy còn yếu ớt và bé nhỏ. Nỗi đau âm thầm, sự khiếp sợ và cô đơn vẫn như bao trùm khi họ đối diện với BLGD. Sự im lặng chỉ được phá vỡ khi phụ nữ hiểu biết về quyền được sống và được chăm sóc"; Chia sẻ về điều này, Trung tâm CSAGA, cho biết "Hiện tại có

rất nhiều người ngộ nhận về bạo lực gia đình, cho đó là chuyện rất ít khi xảy ra, hoặc có xảy ra thì đây chỉ là chuyện đánh đập đơn thuần; là vấn đề riêng tư của các cặp vợ chồng; Bạo lực là do rượu gây ra, còn người chồng không có lỗi; thậm chí nhiều anh còn cho rằng "Vợ thuộc quyền sở hữu của chồng và anh ta có thể làm bất cứ điều gì đối với vợ"; phụ nữ bị bạo lực là do lỗi của họ". Chính vì những điều này, mà đòi hỏi các cấp chính quyền, các đoàn thể, ngành Công an, đặc biệt là cán bộ xã hội khi tiến hành các hoạt động hỗ trợ, giải quyết các vụ việc bạo lực gia đình tại cộng đồng dân cư phải luôn ghi nhớ và tâm niệm rằng "Luật pháp không phải là công cụ duy nhất để giải quyết bạo lực gia đình, và không nên đánh đồng BLGD và mẫu thuẫn gia đình để bình thường hóa theo hướng chấp nhận, bỏ qua, vì vậy không phải trường hợp nào cũng tiến hành hòa giải".

Dẫu biết những việc làm trên trong công tác phòng, chống BLGD của Hội LHPN Đà Nẵng đã thu được và những kết quả đáng mừng, song đây cũng mới chỉ là bước đầu. Mong rằng trong thời gian tới, dưới sự chỉ đạo quyết liệt của chính quyền, các tổ chức đoàn thể xã hội, mà đặc biệt là Hội PN sẽ tiếp tục nhận được sự ủng hộ tích cực của chính quyền, sự phối hợp chặt chẽ của các ngành chức năng, nhất là Công an các cấp, sự hỗ trợ của các tổ chức phi chính phủ để Hội tham gia thực hiện tốt hơn và có hiệu quả hơn công tác PC BLGD. Hy vọng những chia sẻ từ những hội thảo như thế này sẽ được nhân rộng, để ngày càng có nhiều cách làm hay, kinh nghiệm tốt được triển khai áp dụng, khi mà bạo lực gia đình không còn là chuyện của riêng ai./.

Chung tay phòng, chống

BẠO LỰC GIA ĐÌNH

Tăng Hoàng Hôn Thẩm - Hội LHPN Đà Nẵng

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giải quyết và hỗ trợ các trường hợp BLGD" tại Đà Nẵng, tháng 10/2010

Những năm qua, các cấp hội phụ nữ thành phố Đà Nẵng đã có nhiều hình thức tuyên truyền, vận động phòng, chống bạo lực gia đình đạt hiệu quả. Đặc biệt, từ khi có Luật Phòng, chống bạo lực gia đình và chỉ thị 25 của Thành ủy Đà Nẵng về phòng, chống bạo lực gia đình trên địa bàn thành phố, cán bộ Hội lại càng năng nổ, sáng tạo hơn trong các hoạt động tuyên truyền, góp phần tạo ra sự chuyển biến mạnh mẽ trong nhận thức và hành động của người dân...

Có dịp về phường Hòa Thọ Tây tham dự một buổi sinh hoạt của Câu lạc bộ "Phòng, chống bạo lực gia đình", chúng ta mới cảm nhận hết những nỗ lực trong hoạt động phòng, chống bạo lực gia đình mà Hội phụ nữ và ban chủ nhiệm CLB nơi đây đã gây dựng. Được thành lập và đi vào hoạt động từ đầu tháng 12 năm 2008, Câu lạc bộ mà ít người mong muốn tham gia đã có 34 thành viên (gồm những cặp vợ chồng có bạo lực gia đình và một số cặp vợ chồng sống hòa thuận khác). Mỗi tháng sinh hoạt vài lần vào những thời điểm thích hợp, chủ yếu là đột xuất để giải quyết các vấn đề bạo lực gia đình. Mỗi lần sinh hoạt Ban chủ nhiệm CLB đều tuyên truyền về luật phòng chống gia đình, tư vấn về hạnh phúc, hòa giải những xung đột trong gia đình. Chị Ngô Thị Nhị - Chi hội trưởng phụ nữ - Phó ban chủ nhiệm câu lạc bộ cho biết: "Trong CLB chúng tôi có 4 cặp vợ chồng từng có những hành vi bạo lực trong gia đình nay đã tiến bộ, sống hòa thuận, hạnh phúc. Còn lại hai cặp vợ chồng chưa tiến bộ. Mỗi lần sinh hoạt, chúng tôi không chỉ biểu dương những cặp vợ chồng đã tiến bộ mà còn kiểm điểm những cặp vợ chồng còn bạo lực gia đình dưới sự chứng kiến của Hội phụ nữ, công an, các đoàn thể địa phương và các thành viên câu lạc bộ". Chính những lời phê bình thẳng thắn, cũng như góp ý những vấn đề bổ ích trong việc xây dựng hạnh phúc, mà gia đình vợ chồng anh Nguyễn Văn Tám ở tổ 3 phường Hòa Thọ Tây, bây giờ đã khác. Gia đình anh chị trước đây thường xuyên xảy ra xung đột cãi vã, đánh đập, dẫn đến việc bỏ bê con cái, kinh tế ngày càng đi xuống; hạnh phúc gia đình tưởng chừng không thể nào hàn gắn. Nhưng từ khi anh chị tham gia vào Câu lạc bộ phòng, chống bạo lực gia đình của phường và được cán bộ hội phụ nữ, tổ dân phố,

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giải quyết và hỗ trợ các trường hợp BLGD" tại Đà Nẵng, tháng 10/2010

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giải quyết và hỗ trợ các trường hợp BLGD" tại Đà Nẵng, tháng 10/2010

thường xuyên phân giải, giúp đỡ. Mọi người đã hiểu ra và hạnh phúc lại ngọt ngào như những ngày anh chị mới lấy nhau. Thế nhưng, không phải lúc nào cán bộ Hội cũng thuận buồm xuôi gió khi đối mặt với "các gia đình bạo lực". Trường hợp của gia đình anh Phan Hữu S... và chị Trần Thị H... đã 3 con, chồng không có việc làm, suốt ngày say xỉn, có những lúc đốt áo quần của vợ và đánh chị rách lỗ tai. Sau khi hòa giải, anh vẫn không tiến bộ, Hội đã kịp thời, hướng dẫn chị đi tạm lánh (tại chỗ chị làm việc - nhà máy nhựa)... Hay như trường hợp của vợ chồng chị Ngô Thị L... và anh Nguyễn Văn T..., hơn 10 năm bị chồng đánh, chính quyền và Hội đã hòa giải, yêu cầu anh viết kiểm điểm, viết cam kết 5 lần; thậm chí có những lúc anh đã từng phát biểu trước lãnh đạo Đảng ủy, Hội PN Quận, phường và trước các cặp vợ chồng chưa tiến bộ: "Vợ chồng các anh chị hãy giống như vợ chồng tôi đây, nếu đánh vợ, như thế thì xấu hổ lắm ....". Nhưng rồi do căn bệnh "chập thần kinh", anh lại uống rượu say xỉn... nên lại như cũ.

Tại Đà Nẵng chưa có một con số chính xác để đánh giá tình trạng bạo lực gia đình. Tuy nhiên, trong 4 năm (2002 - 2005) có 1.680 phụ nữ và trẻ em bị bạo hành phải đến giám định pháp y, trong đó có đến 190 trường hợp bị chồng đánh với thương tích thấp nhất 3% và cao nhất 12%, chiếm 13,31%. Và cũng trong thời gian này, theo số liệu thống kê của ngành Tòa án, từ năm 2001 - 2005, Tp ĐN có 1.980 vụ án ly hôn, trong đó có 579 vụ án nguyên nhân do BLGD (chiếm 29,2%).

Đặc biệt, trong 3 năm (2006 - 2008), Đà Nẵng có tới 4.026 vụ án ly hôn, trong đó nguyên nhân: do mâu thuẫn gia đình có 1.578 vụ (39,2%), do bị đánh đập, ngược đãi có 1.149 vụ (28,5%), do ngoại tình có 409 vụ (10,2%), do nghiện ma túy, cờ bạc, rượu chè - 185 vụ (4,6%), do bệnh tật, không có con - 197 vụ (4,9%); do mâu thuẫn kinh tế - 97 vụ (2,4%)...

Chị Nguyễn Thị Thu Hà - Phó Chủ tịch Thường trực Hội LHPN thành phố cho biết "Nguyên nhân tồn tại bạo lực gia đình trước hết xuất phát từ mối quan hệ quyền lực không bình đẳng giữa người gây ra bạo lực và nạn nhân của bạo lực. Thói quen nghiện rượu và cờ bạc của người gây ra bạo lực; sự che giấu bạo lực của nạn nhân vì cảm giác xấu hổ cũng góp phần duy trì hành vi bạo lực gia đình". Tuy nhiên, cũng có trường hợp phụ nữ có hành vi bạo lực, sỉ nhục chồng cần lên án và không ít trường hợp mà nguyên nhân dẫn đến bạo lực là xuất phát từ thái độ và cách ứng xử của người phụ nữ. Trường hợp của chị Trần Diễm P ở phường Hòa Khánh Nam là một ví dụ. Làm đơn tố cáo chồng "ông say ông đánh em", nhưng qua tìm hiểu được biết, chị P đã có những hành động "càu nhàu, nhảm nhí, vùng vằng" mỗi khi có bạn đến chơi, làm anh T vừa giận, vừa xấu hổ với bạn... Khác với chị T, chị Nguyễn Thị H... (Tổ 3 phường Hòa Thọ Tây) lại thường xuyên chửi bới chồng, gây mất trật tự an ninh xóm làng. Hễ thấy chồng, con đi làm về là lại đòi tiền, trong khi nhà cửa thì bữa bộn, không gợn gàng, chi tiêu gia đình thì bạ đâu mua đấy... Rõ ràng, việc trau

đổi kỹ năng sống, nhằm duy trì sự thanh bình và hài hòa trong gia đình là cần thiết đối với người phụ nữ, song không phải tất cả phụ nữ cũng hiểu được những điều cơ bản đó.

Thực hiện ý kiến chỉ đạo của đồng chí Chủ tịch Hội đồng nhân dân thành phố sau cuộc gặp mặt 130 ông chồng có hành vi bạo lực gia đình về việc “Giao trách nhiệm cho Hội LHPN thành phố theo dõi sự chuyển biến của từng đối tượng, đồng thời nắm danh sách những trường hợp tiến bộ, sau khi ký cam kết không tái diễn bạo lực gia đình”, trong thời gian qua, các cấp Hội LHPN đã phối hợp chặt chẽ với chính quyền địa phương rà soát, nắm chắc hoàn cảnh của 130 gia đình để có biện pháp giúp đỡ cụ thể. Đồng thời Hội cũng phối hợp chặt chẽ với chính quyền và các ban, ngành, đoàn thể liên quan tích cực hỗ trợ các gia đình có hoàn cảnh khó khăn vay vốn, hỗ trợ sinh kế để mưu sinh với mục đích không để các trường hợp bạo lực tái diễn vì lý do kinh tế. Theo tinh thần đó, các cấp Hội LHPN quận Cẩm Lệ đã phối hợp làm mạnh công tác tuyên truyền, nhất là việc vận động các cặp vợ chồng ký cam kết “Không có hành vi bạo lực gia đình, vợ chồng sống hòa thuận, tham gia tốt các hoạt động tại địa phương”. Ngoài ra, Hội xem việc cử cán bộ hội phụ nữ cơ sở thường xuyên đến thăm những gia đình có hành vi bạo lực để tìm hiểu nguyên nhân, nhất là thời điểm mà các ông chồng hay đi nhậu về như một phương pháp hạn chế bạo hành - “khi nhà có khách, bạo lực gia đình không có điều kiện phát sinh”. Hội LHPN Hải Châu có những sáng kiến khác, đó là tập trung hỗ trợ sinh kế cho hộ nghèo, những hộ có bạo lực như giúp đỡ các phương tiện làm ăn, nhằm giúp các gia đình ổn định đời sống, có điều kiện chăm sóc con cái tốt hơn. Cũng qua đó, các cấp Hội phụ nữ dễ dàng tiếp cận giáo dục, khuyên giải các cặp vợ chồng sống hòa thuận. Ví như trường hợp của chị Nguyễn Thị Đức ở tổ 18 phường Hải Châu 2, hoàn cảnh gia đình khó khăn, anh Nguyễn Tấn Toàn - chồng chị không có việc làm ổn định, được Hội phụ nữ tiếp cận, khuyên giải, hỗ trợ cho anh 1 chiếc xe máy làm phương tiện làm ăn, nay đã chấm dứt cảnh đánh vợ, chí thú làm ăn...

Việc rèn kỹ năng sống cho chị em phụ nữ cũng được Hội các cấp chú trọng. Thông qua các buổi sinh hoạt định kỳ, sinh hoạt CLB.v.v nhiều chị em đã được cung cấp thêm “Kỹ năng phòng chống bạo lực gia đình”, nhờ đó họ biết ứng xử đúng lúc, khi chồng giận thì vợ bớt lời, khi chồng có biểu hiện nóng tính thì hãy tìm cơ tránh đi chỗ khác; chồng đánh hãy chạy nhanh thoát ra ngoài để bảo vệ mình, hãy biết tìm đến người thân có uy tín trong gia đình chồng, gia đình mình nhờ can ngăn; nếu nhiều lần phải báo cáo các tổ chức gần nhất như tổ Phụ nữ, tổ Dân phố, ban Mặt trận... can thiệp và cuối cùng nếu xảy ra bạo lực gây ra thương tích phải báo đến công an khu vực xã, phường để xử lý theo pháp luật.

Kể đến, mô hình “3 trong 1”, bằng phương thức 3 người giúp một người. Với mục tiêu hướng đến “Giúp phụ nữ nghèo vươn lên thoát nghèo bền vững; giúp đỡ, động viên trẻ em bỏ học trở lại trường hoặc cảm hóa, giáo dục trẻ em chưa ngoan trở nên tiến bộ; giúp đỡ gia đình thường xuyên xảy ra bạo lực gia đình không còn tình trạng bạo lực gia đình”, nội dung của mô hình này là thành lập các nhóm. Mỗi nhóm ít nhất có 3 người (trong đó, 1 là cán bộ Hội; 1 là tình nguyện viên - người có nguồn lực, có uy tín trong cộng đồng, hoặc có kinh nghiệm trong công tác xã hội; và 1 là đại diện cấp ủy, chính quyền hoặc các ban ngành, hội đoàn thể của địa phương). Ba người cùng phối hợp với nhau giúp đỡ cho 1 hộ gia đình thuộc các đối tượng là: hộ nghèo, hộ có trẻ em hư - bỏ học, hộ có bạo lực trong gia đình (trong đó cán bộ Hội PN chịu trách nhiệm chính trong tham mưu và vận động triển khai thực hiện). Có thể nói, khi kế hoạch được triển khai, mô hình này đã được sự ủng hộ tích cực của các cấp ủy Đảng, Chính quyền cơ sở. Vì vậy chỉ trong một thời gian ngắn tại các xã/phường và các chi Hội PN, đã có 1.947 nhóm được thành lập và đã đăng ký giúp cho 1.947 hộ gia đình trong đó có 208 hộ có bạo lực được nhận giúp để không còn bạo lực gia đình. Qua 2 năm thực hiện mô hình “3 trong 1” với nhiều biện pháp giúp đỡ thiết thực, kết quả bước đầu đã có 128 gia đình có bạo lực đã giảm tình trạng bạo lực hoặc không còn bạo lực...

Ai cũng biết, bạo lực gia đình được biểu hiện dưới nhiều hình thức, nó tồn tại từ rất lâu và tiềm ẩn trong cuộc sống của các gia đình. BLGD xuất phát từ nhiều nguyên nhân khác nhau, nhưng nguyên nhân sâu xa nhất vẫn là tình trạng bất bình đẳng giới. Do đó, việc tuyên truyền, giáo dục để phòng chống BLGD không phải dễ dàng mang lại những kết quả tức thì; đồng thời BLGD cũng không thể được giải quyết một cách nhanh chóng và dứt điểm; kể cả đối với những gia đình

có bạo lực đã được xem là tiến bộ - bởi vì có khi trong 1 thời gian được giáo dục, giúp đỡ, họ không tái diễn bạo lực về thể chất, nhưng rất có thể họ vẫn còn bạo lực về tinh thần ...

Hy vọng, những nỗ lực chung tay góp sức trong hoạt động phòng, chống bạo lực gia đình của các cấp Hội sẽ tiếp tục được phát huy để góp phần mang lại tiếng cười hạnh phúc của mỗi nhà ./.

Hội thảo chia sẻ kinh nghiệm giải quyết và hỗ trợ các trường hợp BLGD tại Đà Nẵng, tháng 10/2010

NGHIÊN CỨU QUỐC GIA LẦN THỨ NHẤT VỀ BẠO LỰC GIA ĐÌNH CHỐNG LẠI PHỤ NỮ Ở VIỆT NAM: NHỮNG CON SỐ CẦN SUY NGHĨ

Hoàng Tú Anh

Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số

Truyền thông "Vi bình đẳng và hạnh phúc cho mọi người"

NGHIÊN CỨU MỚI

Luật phòng chống bạo lực gia đình ở Việt Nam ra đời đòi hỏi cần có các số liệu ở cấp quốc gia để giúp cho việc theo dõi giám sát quá trình thực hiện luật và cung cấp bằng chứng cho việc phát triển các chính sách và chương trình phòng chống bạo lực gia đình phù hợp với bối cảnh Việt Nam. Đứng trước yêu cầu cấp thiết này, trong thời gian 2009-2010 Tổng cục Thống kê với sự hỗ trợ kĩ thuật và tài chính của Tổ chức Y tế thế giới và Quỹ Dân số Liên hiệp quốc đã thực hiện nghiên cứu quốc gia lần đầu tiên tại Việt Nam về bạo lực gia đình. Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số được mời thực hiện cấu phần định tính trong nghiên cứu. Do hạn chế về thời gian và kinh phí, nghiên cứu lần này chỉ tập trung vào bạo lực gia đình chống lại phụ nữ. Báo cáo nghiên cứu đã được công bố vào đúng ngày 25 tháng 11 năm 2010, nhân dịp kỉ niệm ngày thế giới phòng chống bạo lực đối với phụ nữ.

Tổng số gần 5000 phụ nữ ở 63 tỉnh thành phố ở Việt Nam đã được lựa chọn ngẫu nhiên để tham gia vào điều tra sử dụng bảng hỏi có cấu trúc. Họ được hỏi về tình trạng bị bạo lực cũng như các ảnh hưởng của bạo lực lên tình hình sức khỏe của họ. Ngoài ra, khoảng 60 phụ nữ và 60 nam giới tại ba tỉnh Hà Nội, Huế và Bến Tre cũng được lựa chọn tham gia phỏng vấn sâu và các thảo luận nhóm nhằm cung cấp thêm thông tin cho cấu phần nghiên cứu định lượng. 15 phụ nữ đã được xác định là người bị bạo lực gia đình cũng được mời tham gia vào phần nghiên cứu định tính.

Kết quả nghiên cứu cho thấy bạo lực gia đình khá phổ biến ở Việt Nam. Các số liệu về tình hình bạo lực ở cấp quốc gia cũng khá tương đồng với các nghiên cứu nhỏ lẻ đã được tiến hành rải rác trước đây về bạo lực gia đình và bạo lực giới. Cụ thể, số liệu cho thấy cứ một trong ba phụ nữ đã từng kết hôn (34%) cho biết đã từng bị bạo lực thể xác hoặc tình dục do chồng hoặc bạn tình gây ra. Tuy nhiên số phụ nữ hiện tại vẫn đang bị bạo lực chỉ có 9%. Điều tra cũng xác định mức độ phổ biến của bạo lực tình dục. Cứ 10 phụ nữ đã từng kết hôn thì lại có một người cho biết đã từng bị bạo lực tình dục do chính chồng của mình gây ra. Điều này khẳng định bạo lực tình dục trong hôn nhân là có và con số thực tế có thể còn cao hơn thế. Đặc biệt số phụ nữ cho biết đã từng bị bạo lực tinh thần là rất cao. Khoảng 58% phụ nữ cho biết họ đã từng bị ít nhất một loại hình bạo lực trong số ba loại hình là bạo lực thể xác và tình dục. Trong số đó, số phụ nữ bị bạo lực trong 12 tháng qua là 27%.

Một phát hiện quan trọng nữa của nghiên cứu là nguy cơ bị bạo lực gia đình của phụ nữ là khá cao. Ở một số khu vực thì cứ 4 trong 10 phụ nữ gia đình không phải là nơi an toàn cho họ. Tỷ lệ này là 42% ở các nước Đông Nam Á. Tuy nhiên, bạo lực gia đình lại rất thấp ở một số nhóm dân tộc thiểu số. Ví dụ trong số những phụ nữ H'mong: 8% người trong số họ đã từng bị bạo lực và chỉ 3% phụ nữ hiện đang bị bạo lực. Tuy nhiên, điều này không cho phép kết luận là tình

trạng bình đẳng giới hay cá tính của người đàn ông H' mong. Con số bạo lực thấp này có thể là một chỉ báo cho thấy tình trạng bất bình đẳng giới còn rất nặng nề ở người H' mong. Ở dân tộc này nam giới ở vị trí cao trong gia đình và do vậy họ không cần dùng bạo lực để tăng thêm quyền lực cho mình nữa. Tuy nhiên, khi xã hội thay đổi thì bạo lực trong dân tộc có thể sẽ lại tăng. Một yếu tố có thể ảnh hưởng đến kết quả nghiên cứu là trở ngại về ngôn ngữ.

Đặc biệt lưu ý là nghiên cứu cho thấy đối tượng gây bạo lực với phụ nữ chủ yếu lại là chính chồng của họ. Chính vì thế nhiều phụ nữ không dám nói ra và không dám tìm kiếm sự trợ giúp khi bị bạo lực gia đình. Thật đáng lo ngại khi nghiên cứu chỉ ra rằng trên một nửa phụ nữ bị bạo lực chưa bao giờ nói về vấn đề này với bất cứ ai kể cả người thân thiết nhất trong gia đình như mẹ hay chị gái. Thực tế, các phỏng vấn sâu cho thấy nhiều khi chính mẹ và chị gái lại là người đổ lỗi và lên án người phụ nữ nhiều nhất. Trong nhiều trường hợp người phụ nữ không dám nói với mẹ vì sợ làm mẹ buồn và làm mất danh tiếng của cả gia đình. Chỉ có 10% phụ nữ bị bạo lực bởi chồng dám đi tìm sự trợ giúp của lãnh đạo chính quyền, công an và các nhân viên y tế. Họ thường là những người bị bạo lực rất nặng. Tuy nhiên, nghiên cứu định tính cũng chỉ ra rằng chính quyền, công an và nhân viên y tế, nếu không ở khu vực dự án thì thường có thái độ không phù hợp với bạo lực gia đình và do vậy không thể can thiệp hiệu quả.

Những ông ấy chị cứ phải tránh cho xa. Kiến thức các ông ấy còn không bằng mình mà nhà nó [chồng] quen hết từ huyện đến xã làm sao mà các ông ấy đến can thiệp cho mình được.

Tư tưởng bạo lực gia đình là chuyện gia đình và người phụ nữ phải tự giải quyết cũng còn rất phổ biến. Đây chính là lý do khiến việc triển khai luật phòng chống bạo lực gia đình bị hạn chế và người phụ nữ lại bị tăng nguy cơ bị bạo lực bởi chính những người mà họ tìm đến để giúp đỡ.

"Khi anh ấy mà đe dọa em quá, em đến nhà trường thôn để nghị giúp đỡ. Nhưng ông ấy không nghe em. Ông ấy bảo 'đây là vấn đề gia đình mà, mà muốn làm gì thì làm.'"

Lễ công bố kết quả nghiên cứu

Kết quả nghiên cứu khẳng định các hệ lụy về sức khỏe của bạo lực gia đình đối với phụ nữ. Cứ 4 phụ nữ bị chồng bạo lực thể xác hoặc tình dục thì có 1 người cho biết đã từng bị các tổn thương về thể chất. Hơn một nửa cho biết đã từng bị nhiều lần. Phụ nữ bị bạo lực gia đình bị các vấn đề về sức khỏe nhiều hơn gấp hai lần so với những phụ nữ không phải chịu bạo lực. Phụ nữ bị bạo lực gia đình cũng thường có ý định tự tử cao gấp ba lần so với những phụ nữ bình thường. Các ảnh hưởng về sức khỏe thường tồn tại trong thời gian dài sau khi bạo lực xảy ra.

Một điều đau lòng là phụ nữ mang thai cũng không tránh khỏi bị bạo lực. Khoảng 5% phụ nữ cho biết họ bị đánh khi đang mang thai. Thậm chí khoảng một phần tư trong số họ đã bị đánh và đâm vào bụng. Trong hầu hết trường hợp, người gây bạo lực chính là cha của đứa trẻ mà họ đang mang trong bụng.

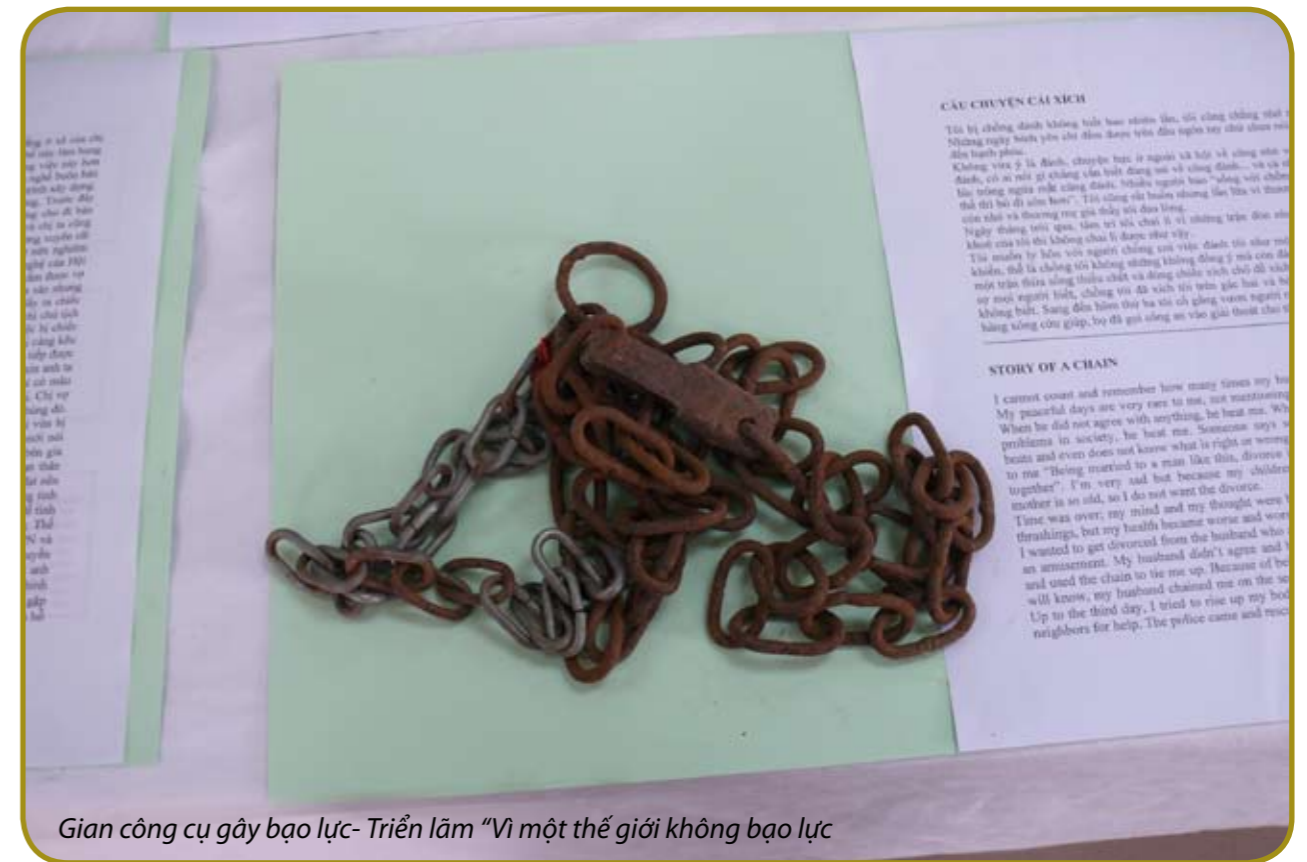
Một điều quan trọng nữa là nghiên cứu đã khẳng định ảnh hưởng của bạo lực lên trẻ em. Trẻ em cũng là nạn nhân của bạo lực gia đình do việc chính các em cũng bị bạo lực hoặc bị tác động bởi việc sống trong ngôi nhà mà mẹ các em bị bạo lực. 25% phụ nữ có con dưới 15 tuổi cho biết các con của họ cũng thường xuyên bị bố tát. Trẻ em 6-11 tuổi sống trong các gia đình mà mẹ bị bạo lực cũng cho thể hiện nhiều vấn đề về hành vi hơn so với các trẻ khác ví dụ như gặp ác mộng, đái dầm, hung hãn và học kém.

Kết quả của nghiên cứu cũng chứng minh rằng bạo lực không phải là tự nhiên do bản tính mà là một quá trình và bị ảnh hưởng bởi giáo dục. Những người nam giới gây bạo lực thì thường có người cha bạo lực và bản thân anh ta cũng bị bố gây bạo lực lúc nhỏ. Tuổi thơ bị bạo lực của

người chồng là một yếu tố nguy cơ quan trọng liên quan đến việc anh ta có khả năng sẽ gây bạo lực trong tương lai.

Như vậy kết quả nghiên cứu đã cho thấy một thực tế rõ ràng là bạo lực gia đình mặc dù phổ biến nhưng vẫn còn là một vấn đề "im lặng" khi còn có quá nhiều phụ nữ bị bạo lực không dám nói ra và không dám đi tìm sự hỗ trợ. Đây chính là lý do để nhóm nghiên cứu chọn tên cho báo cáo của nghiên cứu quốc gia lần đầu tiên này là 'Im lặng là chết đuối'. Đây là câu trích dẫn từ một phỏng vấn với phụ nữ bị bạo lực ở Hà Nội¹. Tuy nhiên, để người phụ nữ không im lặng thì đây chính là trách nhiệm của chính quyền, của các cơ quan tổ chức trong việc tạo một môi trường ủng hộ để người phụ nữ dám nói ra. Nghiên cứu cũng cho thấy phòng chống bạo lực gia đình không phải chỉ là việc của một ngành một cấp.

Chúng ta cần sự phối hợp đồng bộ của văn hóa, y tế, giáo dục, công an, tòa án và chính quyền để đảm bảo can thiệp không chỉ về ngăn ngừa bạo lực đối với phụ nữ mà còn cả vấn đề sức khỏe trong đó có sức khỏe sinh sản, sức khỏe tình dục và HIV và đặc biệt là sức khỏe tinh thần. Trong khi tỷ lệ bạo lực tinh thần ở Việt Nam rất cao thì chăm sóc sức khỏe tinh thần dường như vẫn là một khoảng trống trong chăm sóc sức khỏe ở Việt Nam. Lồng ghép phòng chống bạo lực gia đình vào trường học cũng rất quan trọng để đảm bảo có thể can thiệp kịp thời các hệ lụy của bạo lực lên cuộc sống và học tập của trẻ em. Bên cạnh đó, trẻ em đặc biệt là trẻ em trai và thanh niên cũng cần được giáo dục từ sớm về giới và bạo lực để có thể hình thành các nhân cách tích cực và nuôi dưỡng các cách ứng xử không bạo lực.

Gian công cụ gây bạo lực- Triển lãm "Vì một thế giới không bạo lực"

¹ "Tôi nghĩ người phụ nữ bị bạo lực cần lên tiếng và kêu gọi sự giúp đỡ từ tư vấn. Tùy tình hình nhưng chúng ta không nên giữ im lặng, im lặng là chết."

Ai có thể giúp bạn **Vượt qua** khủng hoảng?

Ai là người sẵn sàng lắng nghe bạn?

Chia sẻ mà không chút **phán xét** bạn?

Dù bạn gặp bất cứ khúc mắc nào về tình cảm, sự mất cân bằng trong cuộc sống cá nhân, bạn đều nhận được sự hỗ trợ thông tin, tư vấn tâm lý chính xác và tin cậy nhất.

Dù tư vấn qua điện thoại hay gặp trực tiếp chuyên gia, Linh Tâm luôn tạo một môi trường an toàn, quan tâm và giúp đỡ bạn vượt qua mọi khó khăn mà bạn phải đối mặt.

Hãy gọi cho

TƯ VẤN TÂM LÝ TÌNH CẢM

1900 5999 30

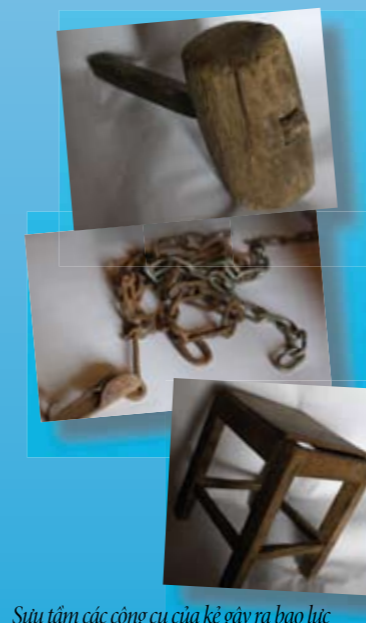
www.linktam.vn

Tra cứu thông tin tại văn phòng CMRC

Tư vấn giải quyết các trường hợp bạo lực giới qua hotline

Sưu tầm các công cụ của kẻ gây ra bạo lực

TRUNG TÂM TƯ VẤN & THÔNG TIN TƯ LIỆU VỀ **BẠO LỰC GIỚI**

➤ **Sứ mệnh**

Quản lý, trao đổi và chuyển giao thông tin, kỹ thuật phòng chống bạo lực giới nhằm thúc đẩy bình đẳng giới và bảo vệ quyền lợi của phụ nữ tại Việt Nam

➤ **Mục tiêu cụ thể**

- Cập nhật và quản lý một cách có hệ thống những thông tin, kỹ thuật phòng chống bạo lực giới tại Việt Nam và trên thế giới
- Cung cấp đầy đủ và chính xác các thông tin, kiến thức về bạo lực giới tới các cán bộ xã hội, các nhà hoạt động xã hội và giới truyền thông
- Hỗ trợ cán bộ xã hội và giới truyền thông trong việc đưa tin, giải quyết và trợ giúp các trường hợp bạo lực giới.

➤ **CMRC có thể giúp gì cho bạn?**

- Cập nhật các thông tin tư liệu về bạo lực giới tại Việt Nam và thế giới thành bản tin hàng tháng và chuyển tài liệu miễn phí theo yêu cầu bạn đọc
- Phục vụ tra cứu thông tin về bạo lực giới tại văn phòng CMRC từ 8h30 – 16h, các ngày thứ 3 đến thứ 6 hàng tuần
- Thư viện điện tử về bạo lực giới trên website www.thuviengbv.dovipnet.org.vn
- Xuất bản và phân phát miễn phí tạp chí chuyên ngành về bạo lực giới (định kì 2 tháng/1 số)
- Nhận và đăng các nghiên cứu/ bài viết về bạo lực giới trên tạp chí chuyên ngành
- Hỗ trợ và tư vấn phương pháp giải quyết các trường hợp bạo lực giới tại địa phương qua số 3.775.93.33. Hotline do các chuyên gia của CMRC trực tiếp tư vấn từ 8h-17h hàng ngày (trừ thứ 7, CN và ngày lễ)
- Tổ chức hội thảo, tọa đàm nhằm chia sẻ thông tin, kinh nghiệm hỗ trợ và giải quyết vấn đề bạo lực giới trên toàn quốc
- Chiếu phim và tổ chức các sự kiện vào thứ 6 cuối cùng trong tháng tại văn phòng CMRC

THÔNG TIN VỀ
BẠO LỰC GIỚI

**TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU VÀ ỨNG DỤNG KHOA HỌC
VỀ GIỚI - GIA ĐÌNH - PHỤ NỮ VÀ VỊ THÀNH NIÊN (CSAGA)
TRUNG TÂM TƯ VẤN VÀ THÔNG TIN TƯ LIỆU VỀ BẠO LỰC GIỚI - CMRC**

Địa chỉ: Tầng 4, Tòa nhà Công ty Cơ khí Điện, Điện tử, Tàu thủy

Tổ 6, Phường Láng Thượng, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: (84-4) 3775 9333 / (84-4) 3756 9547

Fax: (84-4) 3793 0297

Email: gbv@csaga.org.vn

Website: www.thuviengbv.dovipnet.org.vn